Voorzitter: de heer A.C.P. Peters.

8. Coronafonds vierde kwartaal 2020.

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering. Ik zie dat Wim Maassen inmiddels ook aangesloten is, en in beeld. Dirk Franssen, Marc Breugelmans en Jos van Rey heb ik gezien, die net niét in de vergadering zaten.
Wij starten met agendapunt 8 en spreken het volgende af. Er komen een hele hoop vragen en niet op elke vraag kan een antwoord gegeven worden, denk ik. Als het voor de raads- en commissieleden niet helemaal duidelijk is, is het helemaal niet zo'n probleem om een vraag nog een keer schriftelijk te stellen via de griffie aan het college. We zullen proberen vandaag zoveel mogelijk over de bühne te krijgen, andere mogelijke vragen zullen worden genoteerd en via de griffie doorgegeven. Dat kunt u ook morgen nog doen, als u vindt dat u niet voldoende antwoord hebt gekregen. Ik kan u niet beloven dat het allemaal zal lukken zoals u graag zou willen, maar we willen in ieder geval wel zoveel mogelijk duidelijkheid hebben over corona.
Aanvankelijk had ik gevraagd of de burgemeester ook zou aansluiten, en eventueel ook een andere portefeuillehouder, mevrouw Waajen, maar die hebben via een brief laten weten dat dat niet de bedoeling is en dat mevrouw Smitsmans 'coronawethouder' is. Dat is hun goed recht en daar hebben we het maar mee te doen. Dus mevrouw Smitsmans is in dezen de trekkende portefeuillehouder en zal dat als zodanig ook, zoals we gewend zijn, met verve doen.
Ik ga het rijtje af zoals het bij mij binnengekomen is en begin nu niet met de heer Oele, maar met de heer Van Rey.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Voorzitter!

De **voorzitter**: Ja?

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Twee dingen. Een: ik ben de trekker van het corona*fonds* en niet van corona. En als het goed is, zijn er in overleg met u ook twee ambtenaren ingelogd, Rob Maassen en Joep Ewals, die eventueel ook vragen zouden kunnen beantwoorden die heel technisch zijn met betrekking tot het coronafonds.

De **voorzitter**: Ik heb de namen genoteerd. Als dat nodig zou zijn, is dat heel prettig, als er maar antwoorden komen; daar gaat het om. Dank u wel, portefeuillehouder. En we wisten dat u van het coronafonds de trekkende portefeuillehouder bent. Voor mij is 'corona' en 'coronafonds' allemaal hetzelfde, maar ik begrijp wat u bedoelt te zeggen.
Het woord is aan de heer Van Rey. In zijn nabijheid zit de heer Franssen, die gezamenlijk met de heer Van Rey wat vragen heeft. Ik geef ook even de andere namen door, zoals die op mijn lijstje staan: de heer Breugelmans hierna, de heer Maassen, de heer Coenen, de heer Nizet, de heer Oele, mevrouw Sanders en de heer Kalthoff. In die volgorde zal ik hen het woord geven.
Ga uw gang, mijnheer Van Rey.

De heer **Van Rey**: Voorzitter. Ik vind het bijzonder jammer dat alleen de coördinerend portefeuillehouder coronafonds aanwezig is. De LVR-fractie had een brief naar u gestuurd met het verzoek hierover coronabreed te praten, maar ik kan niet anders dan tot de conclusie komen dat de burgemeester en wethouder Waajen wegduiken voor hun verantwoordelijkheid. Ondernemend Roermond, maar ook vele burgers zullen dat niet begrijpen.

Over het coronafonds valt nu al heel veel te zeggen, maar dit is natuurlijk nog te vroeg. In de raadsinformatiebrief staan cijfers waarop collega Franssen dadelijk uitvoerig terug zal komen en over een aantal weken verwachten wij weer de rapportage over het eerste kwartaal van dit jaar. Laat ik beginnen met het volgende. Ik heb het al een keer gezegd, maar ik wil het wederom herhalen, temeer omdat de LVR-fractie nu in de raadsinformatiebrief gelijk krijgt. Na het instellen van het coronafonds heeft het college van B&W nagelaten om er bekendheid aan te geven. Terecht wordt in de raadsinformatiebrief van 2 maart dan ook opgemerkt dat, en ik citeer: “steunmaatregelen ondernemers nog onvoldoende bekend zijn”. Er zal dus, staat er, ingezet gaan worden op aanvullende communicatie. Hoé, wil ik graag weten, en welke steunmaatregelen zijn hier bedoeld? Zijn er ook vragen bij de gemeente binnengekomen van ondernemers en zijn die gewezen op andere regelingen? Ik heb het dan niet alleen over de rijksregelingen, maar bijvoorbeeld ook over provinciale regelingen. De provincie heeft ook initiatieven ondersteund en volgens mij heeft Roermond niet één ondernemer daarheen doorverwezen. Klopt dat? Ik heb het eens even nagekeken. De horeca Venray ontving 7.500 euro voor een horeca-app. Daar had de horecacluster Roerkade denk ik ook wel aan kunnen mee werken. Dan was er een platform Inspirerend Limburg, daar hebben ze 50.000 euro aan betaald. Dat is meestal voor Zuid-Limburg, Midden-Limburg komt daar nooit mee aan bod. Dus graag wat duidelijkheid, omdat de provincie de laatste dagen ook weer een grote broek aantrekt. Ik wil weten hoe dat vanuit Roermond is gebeurd.
Voorzitter. Dit was de inleiding. Tweede punt is de openheid. Het eerste besluit uit het coronafonds was het B&W-besluit met bijlagen openbaar. Daarna moet de LVR-fractie iedere keer alle bescheiden opvragen. De LVR-fractie blijft vechten voor openheid. De geheimhoudingscultuur van GroenLinks, CDA, D66 en Demokraten Swalmen moet doorbroken worden. Als we nu verkiezingen zouden hebben voor het lokaal bestuur, dan neem ik aan dat iedereen zich schaamt dat het de afgelopen jaren zo is gegaan, maar ik wijs erop dat het onbegrijpelijk is dat het gebeurt.
Voorzitter. Of iedere uitkering uit het coronafonds ook daadwerkelijk zo bedoeld was, zal later wel duidelijk worden. Wij stellen dan ook voor, er zijn andere problemen, maar wij willen het toch even noemen: hopelijk ligt deze crisis in de loop van dit jaar achter ons, en dan willen wij een evaluatie. Ik vraag dan ook de collega’s om na te denken over het houden van een hoorzitting zodra we dit allemaal achter de rug hebben. Dan kunnen we met die ervaringen in ieder geval in de toekomst weer wat leren.
Als we kijken naar de uitgaven vanuit het coronafonds, met name het collegebesluit van 22 december 2020, daar zal collega Franssen dadelijk uitvoerig op ingaan, dan beperk ik me eventjes tot de constatering dat de BIZ Binnenstad en Citymanagement goed aanwezig zijn bij de uitkeringen. De BIZ haalde alleen al zelf meer dan 600.000 euro op in de binnenstad. U weet: de LVR geeft meer de voorkeur aan individuele ondernemers dan organisaties. Ook hebben we gezien dat Citymanagement, of gelieerd daaraan, meer dan één aanvrage heeft ingediend, terwijl dat eigenlijk niet zou kunnen. Wij vragen ons ook af: wat brengen die uitkeringen aan de BIZ en Citymanagement voor de individuele ondernemers?
Voorzitter We hebben ook gezien dat de Straatvereniging ..[00:08:11].. Roermond een online fashionevenement gesubsidieerd krijgt, een uitkering krijgt van 11.590 euro, ook weer gelieerd aan Citymanagement. Mijn vraag is dan ook: zijn de individuele ondernemers daarbij gebaat, of gaat dat geld alleen maar op aan een ICT-bedrijf?
Wij hebben over vele uitkeringen als LVR-fractie vragen, en die stellen wij dan ook aan het college van B&W, maar antwoorden krijgen we zelden. Dus ik roep nogmaals op: als wij vragen stellen, ook buiten deze vergaderingen, dan verwachten wij daar antwoord op. Doet u dat niet, dan komen er WOB-verzoeken en dan is het nog veel erger, denk ik.
Het tweede punt dat ik zou willen noemen, is dat in de toekenningsbrieven de volgende zin is opgenomen, en ik citeer: “Om de lokale economie te ondersteunen, vragen wij u deze ondersteuning zoveel als mogelijk lokaal te besteden.” Prima, geweldig, maar bij vele ondernemers, en ook bij de LVR, heeft dat toch de wenkbrauwen doen fronsen, want het

college van B&W hanteert dat uitgangspunt niet, helemaal niet, zelfs niet in coronatijd. Want de LVR weet dat bij vele aanschaffingen het tegendeel gebeurt. Ook daarover zijn artikel 43-vragen in voorbereiding, want dan hebben we het over een containerwagen, tractors en pick-upbussen waar Roermondse bedrijven allemaal op hebben ingeschreven en niets hebben gekregen. We hebben vorige week als LVR-fractie vragen gesteld over de betalingen door de gemeente. De vraag over de snelheid van betalingen in de coronacrisis hebben we er buiten gelaten, om die vanavond te stellen, anders krijgen we het verwijt dat we die de vorige keer hebben gehad. Dus we willen weten of de leidraad zo is, zoals de provincie ook heeft geschreven – maar ja, die hebben meer dan een miljard in kas, dat is dan vrij makkelijk altijd –: zo snel mogelijk nota's betalen. Ik ben benieuwd.
Voorzitter, het derde punt. De LVR heeft meerdere mails en brieven gezonden over de gevolgen van corona, en dan blijft het gewoon stil. We krijgen geen antwoord. Ik heb net al gezegd dat we over individuele zaken vragen stellen en dan ook geen antwoord krijgen. Op 25 mei heeft de fractievoorzitter van de LVR een vraag gesteld over een pilot van de terrassen – ik zal daar dadelijk meer over zeggen –, geen antwoord op gekregen. Collega Loganathan heeft over de uitvoering van de motie 'Startende ondernemers' op 22 februari, 18 dagen na het aannemen van die motie, vragen gesteld. Geen antwoord. Ook daarop kom ik dadelijk terug. Als dat ook de werkwijze is bij vragen van ondernemers en burgers over corona, dan is dat bijzonder treurig.
Vierde punt, voorzitter. Het kabinet heeft vrijdag jl., op 12 maart, enkele dagen geleden, een brief gestuurd naar de Kamer – ik heb hem hier voor me –, 'Aanvullingen op het economisch steun- en herstelpakket'. In die brief wordt uitvoerig ingegaan op de TONK, de Tijdelijke Ondersteuning Noodzakelijke Kosten, een regeling die wij in ieder geval van harte toejuichen. Niet afgelopen week, maar de week daarvoor, hebben de wethouders in Nederland een brief van het kabinet over de doelstelling van de TONK ontvangen. Ook is gevraagd om de regeling Tijdelijke Ondersteuning Noodzakelijke Kosten, de TONK, ruimhartig toe te passen. In de brief van het kabinet staat op pagina 5, voor degenen die die brief voor zich hebben liggen bij de voorbereiding, dat steeds meer gemeenten inmiddels duidelijk wordt hoe zij de TONK gaan invullen. In de raadsinformatiebrief van de gemeente van 2 februari jl. staan een aantal paragrafen over de TONK. Ik was er blij mee toen ik dat las. En natuurlijk had ik verwacht dat er in de raadsinformatiebrief van 2 maart iets over zou staan. Maar niets, nada. In de raadsinformatiebrief van 2 maart staat: "Uit gesprekken met stakeholders blijkt dat de steunmaatregelen voor ondernemers nog onvoldoende bekend zijn." Ik heb dat citaat straks al genoemd. Verder niets, nul komma nul. Voorzitter, waarom is er niets vermeld in de laatste raadsinformatiebrief? Is er niets gebeurd? Wat is de stand van zaken? Kunnen de starters, met name bijvoorbeeld de starters waarover we toentertijd spraken in Swalmen, die financieel in de knel zijn geraakt, met deze regeling geholpen worden? In de brief van het kabinet staan voorbeelden genoemd van iemand die een caféonderneming heeft en iemand die een kledingzaak heeft. Mijn vraag is: heeft de wethouder ook al voorbeelden in Roermond? Kent de wethouder die? Zijn er al aanvragen binnengekomen? Is er overleg geweest met de brancheorganisaties hierover? Dus, voorzitter, ik zou daar graag wat nadere informatie over ontvangen.
Voorzitter, dan kom ik bij iets wat eigenlijk een schande is: de geamendeerde motie voor startende ondernemers. Op 4 februari is de motie aangenomen en op 22 februari is door collega Loganathan een tussenbericht gezonden met de vraag "hoe staat het ermee?". Geen reactie. De ernst van de situatie wordt totaal onderschat. Dit is ook een minachting van de raad. Waarom is er in de raadsinformatiebrief van 2 maart niets vermeld, waarom is voor deze commissievergadering niets vermeld? Het enige wat we hebben van die raadsvergadering is het stenogram, en dat heb ik nog eens nagelezen. Ik moest er werkelijk bij grijnzen dat er twee argumenten werden gebruikt. Ja, de provincie zegt tegen ons "je moet er niet aan beginnen". Nou, de provincie zegt wel meer wat niet deugt. En: we hebben 800 starters gehad, daar is geen beginnen aan. Voorzitter, wij hebben ook eens een keer een steekproefje gedaan. Van die

800 starters die ingeschreven staan zijn er honderden die vanuit een herstructurering en een fiscale uitdaging een inschrijving hebben gedaan. Ik denk dat er, à la de twee startende ondernemers in Swalmen, hooguit 20 grote, ernstige financiële problemen zijn bij starters. Maar dan moet je het wel weten. Ik wil weten welke inspanningen het college van B&W heeft gedaan om te weten te komen hoeveel mensen dat zijn. Hebben zich nog mensen spontaan gemeld? Wat is er gebeurd? Is er contact geweest met de banken? Die weten er het eerste van. Wat Roermond wel weet, is dat we 148 bedrijven in Midden-Limburg de komende drie jaar zullen helpen. Ik haal dat uit de Corona-aanpak van Midden-Limburg, pagina 14, voor degene die die nota voor zich heeft liggen. Bij speerpunt 6 staan in ieder geval voor ondernemers, en zeker voor startende ondernemers, behartigenswaardige woorden. Waarom wordt dat dan niet in praktijk gebracht? Op pagina 17 staat dat de steunmaatregelen voor ondernemers, het speerpunt 6 van die Corona-aanpak van Midden-Limburg, gaan over advisering van de ondernemers. De dekking voor speerpunt 6 zit vooral op de middelen van het Rijk voor de ondersteuning aan zelfstandige ondernemers vanuit de TOZO. Mijn concrete vraag aan u is: is dat de TONK? Want daar is de TONK niet voor bedoeld. De TONK is juist bedoeld voor die noodzakelijke kosten voor mensen die in de knel zijn gekomen, en dan kom je met name natuurlijk ook bij degenen die starters zijn. Ik mag toch aannemen dat hier niet bedoeld is, in het stuk op pagina 17, dat de Tijdelijke Ondersteuning Noodzakelijke Kosten opgaat aan adviseurs en communicatiebureaus? Laat ons daar in godsnaam niet aan beginnen, want daar hebben de burgers niets, nul komma niets, aan en de ondernemers ook niet.
Ik wil dit even afsluiten met de vraag, en ik vraag mijn collega's daar ook op te reageren, wat men ervan vindt dat de raad zes weken na een aangenomen motie nog niets heeft vernomen, terwijl het, en dat hebben de ondernemers ook nog in de media gezet, kantje boord is, erop of eronder. Het dringt niet door. We hebben 220 horecabedrijven in Roermond en wie zijn levenswerk als zand door zijn vingers voelt glippen, gaat daar aan onderdoor. Maar dat is bij dit stadsbestuur nog niet doorgedrongen. Geen enkele raadsinformatiebrief, een beetje empathie voor degenen in de retail, in de horeca, in de evenementen, in de kermis die in de verdrukking zijn gekomen. Ik kan daar niet tegen, voorzitter. De horecabranche heeft nog steeds geen perspectief, maar ook, helaas, geen aandacht van de stad Roermond, althans van dit college en de coalitiepartijen, minus Demokraten Swalmen, die in ieder geval de aanjager van de motie waren. In de raadsinformatiebrief van 2 februari waren aan de horecabranche zes regels gewijd. Een geweldige empathie spreekt daaruit! In de raadsinformatiebrief van 2 maart waren het er meer: zestien regels. Daar is besloten om geen aanslagen precariobelasting terrassen in 2021 op te leggen. Chapeau! Men moet zich schamen! Voorzitter ik kom daar dadelijk eventjes op terug.
Volgende week dinsdag is er een nieuwe persconferentie en hopelijk komt er dan perspectief voor de horeca. Stel dat de terrassen op 31 maart a.s. opengaan, dan wil ik vragen of het college daar ook op voorbereid is. Ik wil ook vragen of, wanneer volgende week dinsdag bekend wordt gemaakt dat we, zoals ook met evenementen, met pilots gaan werken voor de terrassen, Roermond daarvoor klaar is. De horecaondernemers zijn klaar. Als dan in de raadsinformatiebrief van 2 maart staat dat terrasoverkappingen toegestaan zijn, dan vraag ik me werkelijk af of de wethouders en de burgemeester weten wat dat betekent, 'toegestaan zijn'. Weet men welke regels daar allemaal voor zijn? Je moet aanleveren: een situatietekening, een bouwtekening, constructieve gegevens, een berekening en een certificaat, de technische omschrijving, de wijze van verankering, de ventilatiecapaciteit, de blusmiddelen, de nooduitgangen, de vluchtrouteaanduiding op de tekening. Hoogst uitzonderlijk heb ik daar rechtstreeks met ambtenaren over gesproken. Dit kan toch niet waar zijn! Voorzitter, daar zijn meer kosten mee gemoeid dan zo'n terras ooit zal opleveren.
Voorzitter. Ik heb daarstraks al gezegd dat de fractievoorzitter van de LVR, de heer Peters, een vraag heeft gesteld over die pilot. Geen antwoord op gekomen. Wij denken mee, we komen met voorstellen, maar het college blijft stil. Stelt u zich eens voor: de horeca is bijna 229 dagen in het laatste jaar dicht, geen inkomsten. De wethouders en de burgemeester krijgen iedere

maand 8000 euro bruto overgemaakt en die kunnen zich blijkbaar niet voorstellen wat het betekent dat mensen al acht manden geen inkomen hebben. Geen enkele empathie, heb ik gezegd. Roermond denkt gul te zijn door de precariobelasting in 2021 kwijt te schelden en in 2020 voor de maanden dat het dicht was, waar de BsGW een geweldige opgave mee heeft; daar komen ze ook niet uit. Voorzitter, andere gemeenten doen veel meer voor de getroffen ondernemers. Ik heb hier een brief bij me van een wethouder van Venlo van 4 maart 2021. Wat doen ze? Geen BIZ-bijdrage, natuurlijk ook geen precario voor de terrassen, en uitstel van betaling van de gemeentelijke belastingen. Wij hebben dat vorig jaar voorgesteld, maar deze coalitie van GroenLinks, CDA, Demokraten Swalmen en D66 heeft geen hart voor de horeca. Ze staan het wel in de sociale media te roepen, maar als puntje bij paaltje komt, zegt men ‘nee’. Wij komen op 8 april weer met moties daaromtrent. Wij zijn roependen in de woestijn geweest. De horecaondernemers die nu de aanslag hebben gekregen, hebben het niet van de precario gekregen, helemaal niet. Maar die gaan dan de BsGW bellen en hebben het dan over: ik kan geen gebruikmaken van mijn exploitatieruimte, moet ik toch gebruik betalen? De BIZ: ik heb acht maanden niet kunnen functioneren. En weet u wat het antwoord is? Het zal wel ingestudeerd zijn, zeg ik via u, voorzitter, tegen de heer Schreurs: als je al iemand te pakken krijgt bij de BsGW, dan word je verwezen naar de gemeente Roermond. Dus alle ondernemers die daarmee vechten gaan nu gespecialiseerde bureaus inschakelen om de BIZ- en de gebruiksaanslagen aan te vechten. Het is toch logisch, zoals andere gemeenten dat ook doen, om in die sector, waarvan sommigen nog een ‘to go’ hebben, maar bij anderen helemaal niets is binnengekomen, die bijdrages niet te vragen! Waarom heeft niemand op het stadhuis daarover nagedacht, een beetje empathie getoond? Nul! Ik denk dan ook dat we verder moeten gaan dan hetgeen is vermeld in de raadsinformatiebrief van 2 maart jl.
Voorzitter, over de evenementenbranche. Ik moet u eerlijk zeggen: ik heb nooit geweten hoeveel werkgelegenheid gemoeid is met die evenementenbranche in ons land. Gigantisch! Daar zijn mensen bij die sinds vorig jaar 14, 15 maanden geen enkele euro hebben binnen gekregen, nul. En als de partner nog werkte, zijn ze helemaal de sigaar. Daar heb ik mee te doen. Ik ben heel blij dat er experimenten zijn met fieldlabs van meneer Lubbers, maar die experimenten zijn allemaal in de Randstad. Ook daar is in de raadsinformatiebrief van 2 maart iets over gezegd: 20 regels over evenementen. Nul empathie. En van die 20 regels gaan er nog 10 over The Passion. Ik heb ook begrepen dat, als de terrassen opengaan op 31 maart, de terrassen op het Munsterplein niet open mogen vanwege The Passion. Iedereen verheugt zich erover, niet alleen de burger, de consument, de bezoeker van onze stad, maar vooral ook de horecaondernemers, en dan zou dit niet mogen! Ik heb gelezen dat er een landelijke subsidieregeling is voor extra kosten die gemeenten moeten maken voor dranghekken, handhavers e.d. Dat staat ook in een brief van het kabinet aan de Tweede Kamer. Op de website van de gemeente Roermond wordt nu groots de evenementenkalender aangekondigd, een grote dode mus, maar degenen die over die evenementen willen nadenken en ontwikkelen weten helemaal niets over die subsidieregeling. Dus mijn concrete vraag, en die moet niet doorgeschoven worden, want op het stadhuis werken honderden mensen en wij zitten maar in ons eentje met negen mensen in de fractie, en commissieleden, daarover te werken: ik wil weten of dat ook aangevraagd is geworden en, als dat niet gebeurd is, waarom niet. En als dat wel gebeurd is, dan wil ik die aanvraag zien. Evenementenondernemers kunnen dat niet aanvragen, alleen de gemeente.
Voorzitter, het volgende punt dat ik wil noemen is de kermis. Roermond was vroeger een kermisstad. Daar is weinig van te merken. Ja, we hebben op het Oude Kerkhof een zogenaamde rondleiding van de kermisfamilies. Weet u dat er kermisondernemers zijn die vanaf oktober 2019 geen enkele kermis hebben gedraaid, geen inkomen hebben gehad? Gelukkig zijn vorig jaar in Nederland 150 kermissen wel doorgegaan en dat heeft, zo is ons ook door het RIVM bericht, tot geen extra besmettingen geleid. Maar het lokaal bestuur moet zich wel eventjes inspannen. Over de kermis is in de raadsinformatiebrief van 2 februari geschreven dat de carnavalskermis niet doorgaat en dat in het laatste weekend van mei traditioneel de

voorjaarskermis staat gepland, maar dat het nog onduidelijk is of deze door kan gaan. Laat ons daar ook, zoals bij de evenementen, een experiment van maken. Ik heb begrepen dat Roermondse kermisondernemers het stadsbestuur hebben voorgesteld om de kermis te houden op het Solarterrein. Je kunt dat prachtig afbakenen. Bij de kermissen in Tilburg, Zevenaar, Oss en andere steden in dit land hebben we gezien dat dat heel eenvoudig kan, ook met beperking van het aantal mensen. Ook daarvoor is die subsidieregeling die ik net noemde. Is er wel een positieve grondhouding bij het college? Nee, die is er niet. Als een kermisexploitant in Swalmen op z'n eigen terrein een aantal food to go-producten wil doen, dan zegt de gemeente: mag niet! Ik heb die kermisondernemer gezegd: gewoon doen, ze kunnen je echt niks maken, en als ze je iets maken, dan komen wij je wel helpen. Is dat de positieve grondhouding, is dat hetgeen vanuit het stadhuis wordt uitgedragen naar buiten? Men moet zich schamen. Het is een woordje dat de laatste dagen veel door het CDA gebruikt is in de verkiezingscampagne: 'schamen'. Vier jaar niks zeggen en één dag voor de verkiezingen zeggen 'schamen'.
Voorzitter, ik kom op nummertje negen: de Corona-aanpak Midden-Limburg. Ik heb het boekwerk tot mij genomen. Prachtige p.r. allemaal met aankondigingen op de website, gemaakt door Public Result, begeleid door ambtenaren en bobo's, maar het gaat volledig voorbij aan het kernpunt. Ondernemers hebben behoefte aan liquiditeit, ruimte en tijd voor het inhalen van financiële schade en aan overheden die niet tegenwerken. Daar hebben ondernemers behoefte aan. Wat heeft die studie gekost? En Public Result heeft dat voor vele gemeenten gedaan. Die studie heeft misschien meer gekost dan de kwijtschelding van de precariobelasting. Ik pak de nota er even bij. Achter mij, maar dat kunt u, denk ik, niet zien, heb ik al zes ordners staan betreffende de coronaproblematiek, opdat later die evaluatie goed zal kunnen plaatsvinden. En dan wordt in een ronkend persbericht gezegd: we gaan 10 miljoen uitgeven! 10 miljoen, en dan staat erbij: steun voor ondernemers van die 10 miljoen 337.170 euro. Ik heb daarstraks al eventjes iets gezegd over de TONK. Wij gaan weer de verkeerde weg op. Ondernemers hebben niks aan adviseurs die nooit een eigen bedrijf hebben gehad en nu komen vertellen hoe het gaat. Ik heb het eerder gehad over dat speerpunt 6, over die 148 bedrijven in drie jaar, Zuid-Limburg spreekt over een Herstelplan corona, dat vind ik al wat beter dan de corona-aanpak, en met veerkracht uit de crisis. Met die nota komen we niet uit de crisis. Die nota is werkverschaffing voor adviesbureaus, en dat vind ik jammer.
Voorzitter. Vandaag heeft de CDA-fractie in Provinciale Staten gevraagd om de gemeenten te ondersteunen. Daarbij hadden ze het over het Herstelplan van Zuid-Limburg, maar ze hadden ook een opmerking over Midden-Limburg. Concreet is mijn vraag: wat gaat de gemeente nu doen? Want als we doornemen wat op pagina 16 van die nota staat, 10 miljoen uitgeven: ondernemers zijn nu geholpen met andere zaken dan mobiele arbeidsmarkt. Natuurlijk, dat komt wel een keer aan de orde, maar dat is nu niet het belangrijkste punt.
Voorzitter. Ik sluit af met het tiende punt dat ik wilde bespreken, en dat is het inschakelen van het Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf. Er is een B&W-besluit genomen op 23 februari 2021 en daarmee gaan wij als onderdeel van de corona-aanpak zorgen voor een aanspreekpunt voor zelfstandigen met een hulpvraag. Berekend is dat dat voor Roermond over 55 ondernemers zou gaan. Voorzitter, laat me niet lachen. Waarom zijn er nog geen faillissementen? Omdat de Belastingdienst nu optreedt als bankier en de banken nog niet de duimschroeven hebben aangedraaid. Dat is de reden. Was dat wel gebeurd-, en ik voorspel u: in het derde kwartaal van dit jaar komt er een ramp over Nederland met betrekking tot faillissementen, omdat overheden het verkeerd aanpakken: 10 miljoen uitgeven waar de ondernemers weinig tot niets aan hebben. Ondernemers hebben nu in ieder geval iets aan hulp, financiële hulp, of daarover na te denken, of kwijtschelding op de lange termijn. Voorzitter. Ondernemers hebben behoefte aan een lastenverlichting en niet aan een Roermondse overheid die de lasten alleen maar heeft verhoogd. Ondernemers hebben behoefte aan een lastenverlichting in plaats van gesubsidieerde adviseurs die het beter weten. Voorzitter. De

problemen bij en van de ondernemers zijn niet direct op te lossen met een adviseur erbij, daar moeten financiële oplossingen voor komen.
Voorzitter. Ik hoop een positieve bijdrage te hebben gegeven en ik ben benieuwd naar het antwoord. Inmiddels heb ik begrepen dat alleen de wethouder antwoord gaat geven. Dat vind ik bijzonder jammer. Maar mochten daar toezeggingen uitkomen, dan hoop ik dat die toezeggingen worden nagekomen, want daar schort het ook nog wel eens een keer aan.
Dat was het, voorzitter.

De **voorzitter**: In navolging van u: de heer Franssen.

De heer **Franssen**: Ja, dank u, voorzitter. Het is een lijdensweg. Op 1 april krijgen wij 's avonds een lijdensweg door de stad Roermond die niks oplevert voor de horeca, voor de ondernemers en de hotelleriebranche, en ook de aanpak van het coronafonds is een lijdensweg. Ik zal mijn collega's beloven dat ik in elk geval qua tijd minder tijd kwijt ben dan collega Van Rey, want wij hebben daarin de zaken verdeeld. Maar het is een lijdensweg en u hoorde aan de stevige en emotionele bijdrage van collega Van Rey dat wij als LVR-fractie zeer treurig zijn.
Ik kom meteen to the point waarom wij zo treurig zijn, en dan ga ik natuurlijk naar de raadsinformatiebrief inzake rapportage coronafonds vierde kwartaal. Ik reken het de collega's even voor. Ad 1. De bijdrage voor de 1,5-metersamenleving. 1.950.000 euro werd er aangekondigd. In kwartaal drie zat er nog 1.929.000 euro in het potje. Kortom, nog geen 30.000 euro was eruit. Nu zit er nog 1.836.000 euro in het potje. Met andere woorden: er is in drie maanden tijd 100.000 euro uitgekeerd.
Ad 2. De Verordening Coronafonds. Ook daar zat 1.950.000 euro in het potje. In het derde kwartaal resteerde nog 1,8 miljoen euro en nu een dikke 1,6 miljoen euro. Er is 119.000 euro in drie maanden uitgekeerd.
Voorzitter. Steun aan ondernemingen, in welke branche dan ook, en steun voor de aanpak van de 1,5-metersamenleving, het is alleemaal steun die nodig is, maar in dit tempo hebben we met Sint Juttemis die potjes nog niet opgemaakt.
Wat is eigenlijk de bijdrage van dit coronafonds aan de Roermondse samenleving en aan de Roermondse ondernemingen? Dat brengt mij op één dubbel punt ten opzichte van de bijdrage van collega Van Rey, en dat zal ook gelijk het enige zijn: de geamendeerde motie. De LVR-fractie was vanaf 20 mei 2020, toen dit coronafonds werd ingesteld, een van de eerste met concrete voorstellen. Andere fracties hadden ook concrete voorstellen. Toen is er een oproep gedaan: dien die in bij het college, of het nu met een motie is, of met een memo, of met een notitie, dien het allemaal in! De LVR-fractie heeft meerdere keren zaken ingediend, ofwel met een motie, ofwel op een andere manier, maar daar zit hetzelfde tempo in. Het duurt tot Sint Juttemis voor je antwoord krijgt, of voordat je een concrete reactie krijgt dat er iets mee gaat gebeuren. Als je concrete situaties indient, als je voorstellen indient, gebeurt er niks mee, en dat is die lijdensweg, diezelfde lijdensweg die ons 1 april boven het hoofd hangt en waar geen enkele ondernemer in de binnenstad iets aan heeft.
Voorzitter. Ad 3: Gederfde inkomsten & extra kosten. In de vorige raadsinformatiebrief stond er nog een mooie uitsplitsing. Waar wij van het Rijk tegemoetkomingen kregen, dat stond helemaal netjes uitgesplitst en vervolgens werd aangegeven wat we al binnen hadden gekregen. Ik vind de 'ad 3' in deze raadsinformatiebrief een beetje mager en ik begrijp ook niet goed wat er staat. Er staat dat wij bij de septembercirculaire hebben besloten om de tegemoetkoming van het Rijk van bijna zevenhalve ton te storten in het fonds, dat de begrote uitgaven bijna 1,2 miljoen bedragen en dat er nog een restantbedrag zou zijn van 650.000 euro.
Voorzitter. Mij hebben ze vroeger hoofdrekenen geleerd en zevenhalve ton en zesenhalve ton is in elk geval meer dan 1,2 miljoen. En vervolgens snap ik ook niet wat er staat: wij hebben iets gekregen, dat komt in het fonds, wij hebben meer uitgaven en dan resteert er toch nog iets in het fonds. Kunt u even uitleggen hoe ik dit 'ad 3' moet lezen? Het is in ieder geval wat mij betreft minder duidelijk dan de vorige raadsinformatiebrief.

De heer Van Rey heeft ook al gerefereerd aan de raadsinformatiebrief van 2 maart. Ik zou daar nog één citaat uit willen voorlezen. Dat betreft de lobby van meerdere grensgemeenten en de provincie over de verlaging van btw. In de laatste alinea staat: “Waar mogelijk en indien aan de orde, blijven wij samen optrekken.” Kan de portefeuillehouder uitleggen wat “waar mogelijk en indien aan de orde” betekent? Wat de LVR-fractie betreft moet dat zijn: continu vooroplopen en hard aan het werk zijn, en niet “waar mogelijk en indien aan de orde”. Nee, actie, actie, actie! Waar wel actie is, voorzitter, en daar heb ik in het debat omtrent afval ook al met collega ..[0:40:27].. over gedebatteerd, maar ik ben blij dat vanavond in elk geval wel de wethouder voor financiën aanwezig is – overigens heb ik ook nog wel een puntje voor wethouder Evers, maar die hoort dat dan wel via het collegiaal bestuur, of misschien kan daar dadelijk nog een andere wethouder op reageren, wellicht de coördinerend wethouder coronafonds –, is het volgende. Ik ga even naar de specificatie van een aantal uitkeringen van het coronafonds die met name collega Van Rey heel specifiek onderzoekt. Eén daarvan is toch wel zeer bijzonder. Op 22 december 2020 – dat valt dus in het vierde kwartaal en daarom neem ik hem hier mee – heeft het college besloten om onder de streep 120.000 euro van additionele afvalkosten die de gemeente maakt uit het coronafonds te betalen. Met andere woorden: van de 190.000 euro is 120.000 euro een kat in de zak voor de gemeente zelf. Tijdens het afvaldebat kreeg ik daar geen antwoord op, maar dit is de verantwoording over het vierde kwartaal corona en daarom nogmaals de vraag: waarom moet er uit het coronafonds 120.000 euro aan additionele afvalkosten worden gedekt? Waar is dat voor? Leg dat alstublieft uit en leg dat ook uit aan de Roermondse inwoner en de Roermondse ondernemer. Datzelfde geldt bij de post overhead, dat er in totaal voor 23.000 euro aan huur ten behoeve van inrichting van thuiswerkplekken uitgegeven is. Graag hoor ik waar dat specifiek voor is, waarom dat zo duur moet zijn en of – en dat is nog veel belangrijker – dat ook geld is dat besteed wordt, zoals collega Van Rey al gezegd heeft, waar wij veel meer aandacht voor vragen, bij lokale, of in het ergste geval regionale ondernemingen. Dus dingen die wij doen als gemeente uit dat coronafonds, wordt daar ook echt als prioriteit 1 gekeken naar lokale en regionale ondernemingen, om daar die middelen te besteden?
Voorzitter, ik ga afronden, want ik had u beloofd dat ik het in mijn bijdrage wat korter zou houden. De heer Van Rey heeft ook gesproken over de brief van Venlo. Daar wil ik één item uit lichten. Er staat dat in de gemeente Venlo al op 16 maart 2020, vrij kort dus na het ontstaan van de problematiek, een ondernemersloket is ingericht. De LVR-fractie heeft bij de begrotingsbehandeling en de jaarrekening vragen gesteld over de bedrijfscontactfunctionaris. Niet over alles wat de gemeente doet horen wij positieve geluiden, maar over de bedrijfsfunctionaris waren de ondernemers in ieder geval zeer content. Het komt niet vaak voor, maar het is toen ook door mij gezegd: daar waren ze zeer content over. Op die functionaris is bezuinigd. Hij is er niet meer, waar hij naartoe is weet ik niet, maar hij is weg, en dat is nu juist iets wat wij in deze tijd nodig hebben. Dus, voorzitter, hoe is de gemeente bezig met dat ondernemersloket en op welke manier is de laagdrempelige benadering mogelijk vanuit ondernemers richting de gemeente, nu die bedrijfscontactfunctionaris er naar onze informatie er al gewoon een tijd niet meer is en er ook geen opvolging is? Dat is één heel bijzonder aspect uit de brief, en een ander….

De **voorzitter**: Ik hoor geen geluid meer, meneer Franssen.

De heer **Franssen**: O, ik had per ongeluk op het knopje geduwd. Ik ga ervan uit dat u gehoord hebt dat ik naar het toetje ging. Dat toetje ligt deels op het vlak van portefeuillehouder Evers, maar zeker in crisistijd moeten wij niet-, en de heer Van Rey heeft al gezegd: in plaats van lasten te verlagen – daarom heeft de LVR-fractie ook tegen de begroting gestemd –, worden hier in Roermond alleen maar lasten verhoogd voor te veel verkeerde hobby’s.
Voorzitter. Parkeren. De LVR-fractie is in het bezit van informatie en een brief van BIZ Binnenstad-ondernemers Roermond – die gericht is aan het college van burgemeester en

wethouders en niet aan de raad, maar wij hebben die evengoed –, dat er een discussie is in crisistijd over de hoogte van de tarieven van de parkeerkaarten, u weet wel: die ondernemers kunnen afnemen tegen een gereduceerd tarief en die vervolgens weg kunnen worden gegeven. Voorzitter. Dat was eerder drie euro, drie euro voor die parkeerkaart, en dat lag gelijk ook met het tarief voor het parkeren bij het DOC. Nou heeft het DOC ervoor gekozen om dat tarief te verhogen naar vier euro. Dat is natuurlijk al niet zo heel chic. Wat de LVR-fractie betreft is dat te veel, of daar moet een euro per direct in het kader van flankerend beleid naar de gemeente gaan, dan vinden wij dat prima. Maar nu komt het. De gemeente heeft ervoor gekozen om het niet gelijk te trekken naar die vier euro, wat je zou mogen verwachten, nee. wat heeft wethouder Evers besloten: wij moeten daar 4,40 euro van maken. Dus de gemeente gaat nog hoger zitten met de tarieven van de parkeerkaarten dan het parkeerterrein van het DOC. Voorzitter, het kan toch niet zo zijn dat tijdens deze crisis door mensen die naar de stad komen om ten tijde van de gedeeltelijke opening op afspraak iets te komen afhalen 4,40 euro voor zo'n kaart moet worden betaald, terwijl je bij het DOC voor vier euro kunt parkeren en er in het verleden altijd een gelijk tarief was. Voorzitter, ik wil exact weten waarom het college van B&W niet heeft ingegrepen en deze parkeerwethouder zijn gang laat gaan om dit onaanvaardbaar hoge bedrag te hanteren. Voorzitter. Volgens mij is dit een stuk met maar één termijn, dus daar laat ik het voor nu bij. Ik ben heel benieuwd naar de positieve bijdragen van de collega-raads- en commissieleden vanavond.

De **voorzitter**: De volgende spreker in dit gezelschap is de heer Breugelmans. Ga uw gang, meneer Breugelmans.

De heer **Breugelmans**: Dank u wel, voorzitter. Het is altijd een voorrecht als we met elkaar iets opzetten wat eigenlijk niet zo heel politiek van aard is, maar in een crisistijd gewoon noodzakelijk, dat je met elkaar van tijd tot tijd even de thermometer erin steekt en met elkaar kijkt: waar sta je in deze rit? We hebben aan de ene kant het coronafonds, waar we hier vanavond eigenlijk over zouden praten, maar je hebt natuurlijk ook de verleiding en de uitdaging om ook wat breder te kijken en met elkaar de onderwerpen de revue te laten passeren zoals de voorgaande sprekers dat hebben gedaan. Dat zet ook nog eens extra kracht bij waarom het zo belangrijk is dat we oog, oor en hart houden voor datgene wat in onze samenleving niet alleen bij ondernemers en in de horeca of bij de kermisexploitanten gebeurt, maar ook met onze eigen inwoners, de jeugd, de ouderen, de verenigingen. Dus ik vraag in de breedte natuurlijk die alertheid.
Maar we hebben met elkaar ook afspraken gemaakt in een overeenkomst, waarbij we hebben gezegd: hé, wat zijn nou de uitgangspunten waaraan je een fonds moet laten voldoen? Aan de ene kant hebben we het fonds, aan de andere kant zijn er rijksmaatregelen, ik hoor net ook dat de provincie nog een aantal flankerende maatregelen kent, en hoe zorgen we nou dat al die maatregelen, landelijk, provinciaal en ook lokaal, op een zodanige manier bijdragen dat al die doelgroepen die ik net noemde, van ondernemers tot verenigingen, en ook de individuele burgers die het mentaal heel moeilijk hebben, hoe die maatregelen goed kunnen landen? Daar ligt een uitdaging. Het coronafonds is slechts een schakeltje in dat hele grote geheel. Dat wil ik toch vooraf gezegd hebben. Als het de verwachting wekt dat het alle problemen zou oplossen, dan zou dat een illusie zijn natuurlijk. Het is een bijdrage in een groter geheel en we moeten kijken hoe we dat voor de Roermondse situatie zo goed en zo kwaad als het kan kunnen doen. Als het coronafonds daarin niet voldoende is, moeten we met elkaar ook op gezette momenten, en dat doen we tijdens raadsvergaderingen, tijdens de begrotingsbehandeling, in december, ik hoor dat er ook weer moties aankomen in april, dat doen we op gezette momenten ook in onze raadsvergaderingen, dat we met elkaar daarover van gedachten wisselen en kijken waar grenzen liggen, of waar we grenzen ook met elkaar in deze moeilijke situatie kunnen oprekken. In dat opzicht wil ik wijzen op het voorbeeld dat de heer Van Rey net ook aandroeg: het herstelfonds dat de gemeenten in Zuid-Limburg gezamenlijk hebben opgesteld, en dat nu ook

op provinciale bijval kan rekenen. Vanuit de CDA- fractie is daar vraag naar gedaan in Provinciale Staten, waarbij ook aangegeven is: stimuleer nou ook die Noord- en Midden-Limburgse gemeenten om samen die weg naar herstel in te zetten en met een gezamenlijk herstelfonds te komen. Daar is dat boost-programma dat we gekregen hebben voor de arbeidsmarktontwikkeling natuurlijk te beperkt voor. Dat herstelprogramma vraagt een bredere kijk. Maar er ligt wel een uitdaging natuurlijk, om te kijken wat je met Noord- en Midden-Limburg kunt doen, waarmee je ook een vuist naar de provincie weer kunt maken, om ook daar aanspraak te maken op die flankerende maatregelen die misschien extra kracht bij kunnen zetten, om daar te laten landen waar ze ook horen te landen, en dat is bij onze ondernemers, bij onze horeca, bij onze kermisexploitanten, maar ook bij onze inwoners die het mentaal moeilijk hebben en onze verenigingen en ook onze evenementenorganisaties niet te vergeten. Dus in dat opzicht ligt er ook een uitdaging, niet alleen voor de gemeente Roermond, maar voor alle Noord- en Midden-Limburgse gemeenten. Ik vraag de wethouder dan ook: u hebt met het boost-programma al een samenwerking binnen de arbeidsmarktregio opgezet, maar in hoeverre kijkt u ook over die eigen grenzen heen, ook van die arbeidsmarktregio, in hoeverre kijkt u hoe er breder gekeken kan worden dan alleen die arbeidsmarkt en economie en in hoeverre zorgen we ook dat datgene wat we doen ook daadwerkelijk bijdraagt aan de grote noden die er leven, en in hoeverre sluit dat ook aan bij de grote noden die wij met elkaar hier delen, ook in deze vergadering, maar ook in eerdere vergaderingen, en wellicht ook nog in toekomstige vergaderingen? Want alle 31 raadsleden die in deze vergadering zitten signaleren, geven ook door, komen ook met initiatieven en ideeën, maar de vraag is ook: hoe zorgen we dat er uiteindelijk ook resultaten geboekt worden en dat we klaar zijn, als we dadelijk deels of geheel open mogen, maar ook hoe we dan gaan zorgen, als we open mogen, dat we op de lange termijn een bijdrage kunnen leveren aan dat noodzakelijke herstel dat onze lokale economie, maar ook onze lokale gemeenschap, nodig heeft. Want er is echt wel meer dan een boost voor de arbeidsmarkt nodig om dat voor elkaar te krijgen.
Na deze inleiding wil ik terugpakken naar de uitdaging die er ligt in de verstrekkingen vanuit het coronafonds en de wijze waarop we daarmee omgaan. De constatering van de LVR dat de maatregelen van de 1,5-metersamenleving en innovaties in dit terrein op zich op weinig initiatief en ook weinig individueel initiatief in de honorering kunnen rekenen, is natuurlijk feitelijk juist. Inmiddels is er overigens al wat meer uitgegeven dan de heer Franssen aangeeft. Ik heb een staatje opgevraagd vanuit het CDA, dat we ook hebben toegezonden gekregen, en inmiddels is daar 113.000 euro uitgegeven, maar dat is nog altijd van die 2 miljoen die er uitgegeven wordt natuurlijk een schijntje. De vraag is ook van: in hoeverre voorziet dat deel van ons coronafonds dan nog in een noodzakelijke behoefte en liggen die behoeften dan niet op een ander niveau, en zouden we met elkaar dan misschien ook in de komende raadsvergadering al niet moeten kijken of daar wellicht de verordening op aangepast zou kunnen worden? Zouden we niet in ons coronafonds mee kunnen bewegen met daar waar de noodzaak ligt? Als we zien dat op deze maatregelen weinig te honoreren initiatieven komen, dan ben ik wel benieuwd wat de portefeuillehouder ons hier te melden heeft over: wat voor aanvragen komen er nu die niet gehonoreerd kunnen worden en in hoeverre zouden we de verordening daarop kunnen aanpassen, om die daar dan in in te kunnen passen?
Als we naar de Verordening Coronafonds gaan kijken, dan zien we dat daar inmiddels ongeveer een half miljoen is uitgegeven – dat is ook iets hoger dan de heer Franssen net aangaf –, en dat daar wel nog altijd ook een miljoen openstaat. Daar hebben overigens inmiddels al 87 ondernemingen, verenigingen en stichtingen een beroep op gedaan. Dat ligt iets hoger dan in die kwartaalrapportage die u ons hebt toegestuurd, maar goed, we moeten binnenkort natuurlijk een recente kwartaalrapportage krijgen. Maar het valt ook op dat er meer aanvragen zijn dan honoreringen, en ook daar speelt dan van: in hoeverre zijn er ook aanvragen bij die nu niet binnen de regelgeving passen en in hoeverre kunnen we – of moéten we misschien zelfs – regelgeving aan gaan passen in onze verordening, om te kijken dat we daar toch iets meer tegemoetkomingen kunnen doen, waarmee we de hoogste noden, die niet door andere

initiatieven, dus vanuit Rijk of provincie, gedekt worden, kunnen opvangen? Dat is een vraag aan de wethouder bij dezen.

De **voorzitter**: Er is een vraag van de heer Franssen. Ga uw gang, meneer Franssen.

De heer **Franssen**: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan collega Breugelmans. Hij zegt op een hele mooie manier eigenlijk: laten we nog eens naar die verordening kijken, of we die kunnen, of moeten, verbreden, om de inzet ook breder te laten plaatsvinden. Mijn vraag aan de heer Breugelmans is dan: waarom heeft het CDA dan tegen de geamendeerde motie gestemd in de vergadering van februari? Want daar staat precies in wat u zegt, namelijk: de verordening dusdanig aanpassen dat die middelen breder kunnen worden ingezet.

De **voorzitter**: Meneer Breugelmans, ga uw gang.

De heer **Breugelmans**: Het gaat over die motie van de starters toch?

De heer **Franssen**: Nee, de geamendeerde motie, het amendement 2, dat aangenomen is.

De heer **Breugelmans**: Maar amendement 2 staat niet los van de motie. U hebt mijn bijdrage in die raadsvergadering gehoord en die ga ik nu niet over doen. Wij zijn van mening dat we dat in een groter geheel moeten bekijken en niet ‘sec’ op de vraag die toen voorlag, die was gekoppeld aan starters. Wij hebben daarover onze mening gegeven, dus dat hoef ik hier niet te herhalen. Ik verwijs u naar de uitgetypte versie, die de heer Van Rey ook al goed gelezen heeft.

De heer **Franssen**: Ik constateer inconsistentie, maar dat is niet erg.

De heer **Breugelmans**: Ik denk dat we over twee verschillende grootheden praten, meneer Franssen. Het was toen heel erg gericht op de startende ondernemer en ik heb het hier echt over een veel breder verband. Ik heb het ook over verenigingen en stichtingen, ik heb het over onze jeugd en ouderen, ik heb het over het mentale stuk, dus ik bekijk verbreding naar de noden die in onze samenleving echt het hardst schreeuwen om een ondersteuning, bijdrage of faciliteit, of een stukje structurering en regie. Daar moeten we het met elkaar over hebben en niet iedere keer alleen op een klein onderdeeltje. Laat ons dan ook het geheel met elkaar bespreken en bekijken. Het CDA staat daar meer dan open voor, maar wij vragen nu in eerste instantie aan de portefeuillehouder wat haar zicht is op die grootste noden en hoe die eventueel passen in een eventuele aanpassing. Dat was de vraag van ons aan de wethouder in dit verband, ook gerelateerd aan het feit dat we nu bijna een jaar verder zijn en zien dat er ook een aantal middelen blijven liggen. Blijft overigens overeind staan dat we het fonds natuurlijk niet opgericht hebben om het ook op te gaan maken. Als er geen behoefte aan bepaalde dingen is, moeten we met elkaar ook zeggen: dan hebben we in ieder geval de faciliteit geboden, maar dat is niet nodig gebleken. Want het is een noodfonds, een noodvoorziening.
Er zijn een aantal technische vragen gesteld over uitgaven met betrekking tot gederfde inkomsten. Daar sluiten we ons graag bij aan. Daar horen we de antwoorden dadelijk wel op. Het is toch wel interessant om te zien wat overhead en wat afval daar nu precies ook gerelateerd mee te maken heeft. Ik zou nog wat posten kunnen zeggen. In dat opzicht sluit ik ook aan bij de heer Van Rey, die zegt “investeer nou in dat wat nodig is en doe dat vooral niet in adviseurs en doe dat ook niet in overdreven communicatietrajecten of zo, maar kijk met name hoe direct geland een bijdrage vanuit deze maatregelen die we met elkaar hebben bedacht, ook zo kunnen landen dat ze renderen op de plek waar ze moeten renderen en niet op de plek waar het niet terecht moet komen”. Dus dat vind ik wel een interessante vraag die de wethouder wellicht ook nog kan beantwoorden.

Dan wil ik daarnaast nog aandacht vragen voor het feit dat er vanuit december nog vragen open lagen met betrekking tot de Vincentiusvereniging en de voedselbank, waar ik onze collega's van de LVR, die dat toen ingebracht hebben, niet over gehoord heb. Maar ik denk dat het goed is dat de wethouder even aangeeft wat ze op dat terrein met de sociaalmaatschappelijke organisaties, die toch een belangrijke bijdrage in deze crisis ook leveren in het opvangen van toch wat toenemende problemen die er ontstaan links en rechts, wat zij daar gehoord heeft en wat dat betekent voor de wijze waarop we daar wel of niet mee om zullen gaan.
Dank u wel, voorzitter.

De **voorzitter**: Dank u wel. De heer Maassen.

De heer **Maassen**: Dank u wel. Ook ik wil nog even wat hoger gaan vliegen dan alleen de details van het coronafonds. Als we de eerste twee sprekers hebben gehoord, is het een en al klaagzang. Als die klaagzang er is vanuit de motivatie om voor de ondernemers en alle partijen die genoemd zijn aan te geven de noden en de zorgen, dan onderstrepen wij dat natuurlijk van harte. Wat ook voor degene die toehoort en niet dagelijks in deze politiek zit, is dat de gemeente zich natuurlijk al uit de naad werkt met de uitvoering van de landelijke regeling. Dat is niet geld dat rechtstreeks ergens heen gaat, daar zitten heel veel medewerkers van onze organisatie, maar ook van het UWV e.d., om te zorgen dat die geholpen worden. Dit college, deze raad, heeft het initiatief genomen om een coronafonds in te stellen. Daar hebben we een inschatting gemaakt en ruimhartig, met bezuinigingen, met pijn, geld ingelegd, 2 miljoen voor onderdeel 1. En dan wil ik even herhalen wat ik in alle bijdragen heb gezegd: het woord 1,5 meter–samenleving klinkt heel fysiek en ik heb tot twee, drie keer toe gevraagd, zowel bij de start als bij de eerste evaluaties: kan dat ruim geïnterpreteerd worden? Het antwoord is: ja. Dan zijn we wel benieuwd waarom dat slechts tot zeven vragen heeft geleid. Daar kom ik dadelijk op terug.
Het coronafonds in de kern, de Verordening Coronafonds, daar zit ook die 2 miljoen in, waar intussen meer dan 50 organisaties gebruik van hebben gemaakt, met een gemiddelde van 10.000 euro. In die zin voorziet het in een behoefte. Er wordt ook duidelijk aangegeven dat een flink aantal afwijzingen plaats hebben gevonden omdat men niet aan de eisen voldoet, omdat we niet aan inkomensondersteuning doen of andere zaken, waar de landelijke regelingen voor bedoeld zijn. Mocht het zo zijn, en dat is een oproep aan de wethouder, als u zegt "met bloedend hart was het eigenlijk misschien wel op z'n plaats geweest", maar dat de regelgeving of de afspraken die we hebben gemaakt niet tot ondersteuning hebben geleid van de acute nood, want daar is dit coronafonds voor bedoeld, dan horen we dat graag en kunnen we misschien kijken of we dat wat ruimer moeten gaan interpreteren.
En dan komen we op onderdeel 3 uit. Iedere keer wordt gezegd, ook in eerdere bijdragen: dat is voor de gemeente zelf en daar wordt dan het meeste geld aan gegeven. Nee. Het is zo dat ook van tevoren, en dat is een kwestie van goed beleid, ruim 1 miljoen euro apart is gezet uit eigen geld van de organisatie om tegenvallers die samenhangen met de coronaproblematiek, op te vangen. Dus het zou flauw zijn om te zeggen dat daar bijvoorbeeld weer geld aan de gemeente zelf wordt gegeven. Of die onderdelen ook daadwerkelijk met corona te maken hebben, overigens: ook de inkomsten komen in dat onderdeel er weer bij, dat maakt het voor de raad en voor ons alleen maar overzichtelijker.
Dan terug op de evaluatie. Wij zijn tevreden dat we in ieder geval ruim 50-, en de heer Breugelmans heeft aangegeven dat het met de cijfers van 2021 in die zin op gang is gekomen, dat we meerdere organisaties hebben kunnen helpen. Eigenlijk is dat geen goed nieuws natuurlijk, want dat betekent dat een heleboel organisaties die noden hebben en dat er problematieken zijn. Het liefst hadden we natuurlijk helemaal geen geld uitgegeven, niet voor de begroting van de gemeente, maar dat dan misschien uit andere voorzieningen ….[1:02:22]..
Roermond is een van de weinige gemeenten in Nederland, en dat hebben wij gedaan, die in

ieder geval deze 70 organisaties hebben geholpen, en dat zullen er wellicht nog veel meer worden.
Wat ik wel mis in de evaluatie, is dat we hier een duidelijk kwantitatief overzicht hebben gehad, maar ik ben eigenlijk wel benieuwd: welke soort hulp is dan gegeven? En dan kom ik op hetgeen misschien aansluit ook op de vorige verhalen, en wij daar steeds voor gepleit hebben. Een heleboel partijen, met name georganiseerde partijen, hebben de aanvrage ingediend. GroenLinks heeft steeds aandacht gevraagd voor de verborgen problematiek en landelijk wordt steeds duidelijker aangegeven waar die verborgen problematiek zit. Dat is de mentale problematiek in algemene zin, met name bij de jongeren en de eenzame ouderen. We hebben het over de schoolachterstanden – daar hebben wij ook in de eerste golf al aandacht voor gevraagd –, het huiselijk geweld, de toename van schulden, bij ondernemers, maar ook bij een heleboel anderen, eenzaamheid en andere psychische problematiek, het probleem van daklozen, als we dat meekrijgen. Mijn vraag is wederom aan de wethouder, want die heeft toen gezegd “wij hebben in de eerdere evaluaties nog niet de harde signalen dat dat in Roermond ook een probleem is”, mijn vraag is nu: is dat een probleem? Want intussen zijn er ook vragen gesteld, onder andere door D66 en CDA, over de problematiek bij jongeren die daaronder hangt. Is dat nu op dit moment ook in Roermond aan de orde? En zo ja, is met de reguliere gelden en met de reguliere middelen, of misschien de reserves die er regulier staan, zijn we in staat om die extra psychische hulp, om die extra schuldhulpverlening, om het bestrijden van huiselijk geweld, om die schoolachterstanden, om die eenzaamheid en eventueel de daklozen die na negen uur wel rond mogen lopen, is dat toegenomen? En daar wil GroenLinks aandacht voor vragen. En wat mij betreft, en daar hebben we geen motie voor nodig, zeker geen overbodige motie, want ik heb ook in die bijdrage gezegd dat die motie en dat amendement, vooral dat amendement, meer van hetzelfde is. In dat amendement wordt gevraagd dat startende ondernemers in aanmerking komen voor het coronafonds, en ik zeg nogmaals, maar de heer Franssen begreep dat toen op die avond, midden in de nacht, niet: dat stond er al lang in. Wethouder, is die verborgen problematiek van mensen die niet zelf aan kunnen kloppen toegenomen? Wordt dat in de problematiek al verholpen? Zo ja, dan is het fantastisch dat we daar het coronafonds niet voor nodig hebben, maar misschien kunt u wel een keer aangeven wat in Roermond de omvang van die problematiek is en welke extra inspanning, misschien ook buiten de gemeente om, daaraan wordt gedaan. En mocht dat nodig zijn, dan zou ook GroenLinks zeggen: laten we kijken of we daar middelen hieruit beschikbaar kunnen stellen.

De heer **Franssen**: Voorzitter-

De **voorzitter**: Ja, ga uw gang.

De heer **Franssen**: Dank u voorzitter. Blijkbaar heeft de heer Maassen de verkiezingscampagne voor de gemeenteraadsverkiezingen ook al gestart, in plaats van de landelijke campagne, want hij valt mij persoonlijk aan. Dat vind ik niet erg, kan ik prima hebben. Tegen de heer Maassen zeg ik het volgende. Zo lang in Roermond de gemeentelijke lasten worden verhoogd onder het beleid van dit GroenLinks-college, zo lang in Roermond het geld naar de verkeerde dingen gaat, te veel naar duurzaamheid en te weinig naar economie, moet de heer Maassen eens even aan zijn eigen verkiezingsprogramma van GroenLinks werken en niet wijzen naar de LVR. Daar laat ik het bij, voorzitter.

De heer **Maassen**: Ik dacht dat interrupties bedoeld waren voor vragen, maar er was geen vraag.

De heer **Franssen**: Dat hoeft niet. Interrupties zijn er ook om een debat te voeren.

De **voorzitter**: Even aan de heer Maassen: laat u het voorzitterschap maar aan mij over.

De heer **Van Rey**: Voorzitter-

De **voorzitter**: Ja, meneer Van Rey, ga uw gang.

De heer **Van Rey**: Ik heb een korte vraag aan de heer Maassen. Wat vindt u ervan dat de raad nog geen reactie heeft gekregen op de aangenomen motie?

De heer **Maassen**: In mijn betoog heb ik dezelfde vraag staan, meneer Van Rey.

De heer **Van Rey**: O, dus daar komt u nog op?

De heer **Maassen**: Nee, u heeft die vraag al gesteld. Ik zeg u dat het in mijn betoog staat, dat ik dezelfde vraag heb.

De heer **Van Rey**: Maar u hebt het nog niet uitgesproken. Ik herinner u er nu blijkbaar aan.

De heer **Maassen**: Meneer Van Rey, ik was niet klaar met mijn betoog. Ik zeg u dat deze vraag ook in mijn notities staat. U vraagt mij daarnaar, ik zeg dat ik dezelfde vraag heb. Ik hoef die vraag in mijn betoog niet nog een keer te stellen, want dat heb ik bij dezen gedaan. Ik hoop dat ik nu verder kan met het verhaal.

De **voorzitter**: Ga uw gang, meneer Maassen.

De heer **Maassen**: Was er nog iets, meneer van Rey?

De **voorzitter**: Nee, u gaat het nou weer vragen, maar meneer Maassen: ga uw gang.

De heer **Maassen**: Dank u wel.
Maar we zien ook duidelijk vooruitgang in de vragen die ik gesteld heb. Want de eerste twee sprekers hebben natuurlijk aangegeven wat er allemaal nog niet in orde is, overigens hoort dat ook bij de rol, en ik vind ook dat daar een aantal goede en terechte en kritische vragen worden gesteld, daar ben ik ook heel benieuwd naar de antwoorden. Maar er is bijvoorbeeld ook een aparte commissie-informatiebrief verschenen over wat er allemaal voor de jongeren wordt gedaan. En ook daar zie je dan drie bladzijden lang aan initiatieven die genomen gaan worden. Het verhaal van de arbeidsmarkt is ook al uitgebreid benoemd en in dat kader zou ik zeggen: laten we die andere groepen, die psychische problematieken-, ik ga het rijtje niet allemaal na, als u ook daarover aan kunt geven wat er allemaal gebeurt, dan denk ik dat Roermond landelijk de overheid en misschien straks ook de provinciale overheid, zijn wij er trots op, ook als wij geen deel uitmaken van de coalitie, dat die dat allemaal voor elkaar hebben gekregen. Voorzitter. Dat is de bijdrage van onze kant. Eén ding wil ik nog even zeggen. Ook wat GroenLinks betreft moet natuurlijk nagedacht gaan worden, want er is gelukkig licht aan het einde van de tunnel, hoe we na deze acute problematiek, waarvan we eigenlijk gehoopt hadden dat het misschien na de eerste golf daarbij zou blijven, ook in de begroting waren de horrorscenario's over acht, negen miljoen wat het de gemeente zou gaan kosten, en natuurlijk worden we er extra door aangetikt, problematiek genoeg. Ik denk dat er naar vermogen geanticipeerd is, gereageerd wordt en dat het ook tijd is om nu inderdaad, en daar verwacht ik ook van het college initiatieven, voor het herstelplan op alle fronten hoe we de maatschappij weer uit het moeras kunnen trekken. Maar laten we dat niet alleen economisch bekijken, laten we dat ook naar de verborgen problematiek op individueel niveau doortrekken. Daar zou ik graag mee af willen sluiten en denk ik ook, en dat hoop ik ook, dat ondanks gekissebis we met elkaar ons allemaal sterk willen maken voor de noden van onze burgers en onze ondernemers.

Dank u wel.

De **voorzitter**: Dank u wel. Ik heb nog geen gekissebis gehoord. Af en toe hebben we wel eens een keer een andere mening, maar dat hoort erbij en dat blijven we ook lekker zo doen.

De heer **Maassen**: Het zou anders ook ongezellig worden, hè?

De **voorzitter**: Precies, helemaal met u eens. De heer Coenen, SPR.

De heer **Coenen**: Ja, dank je wel. De aandachtige luisteraar zal er zelf zijn oordeel over opmaken, of dit nu gekissebis is of niet, en hoe de verhoudingen in deze raad liggen. Ik ben misschien een beetje verblind en zou het op een bepaalde manier kunnen lezen, maar ik denk dat heel veel mensen er weinig behoefte aan hebben om gekissebis te horen. Het gaat er wel om dat de ernst en noodzaak voor iedereen duidelijk is, voor alle 31 en het college, om de mensen die het treft, en ik ga ze niet allemaal herhalen, het zijn de ondernemers in allerlei vlakken, het zijn ouderen, het zijn jongeren, daar mag van worden nagegaan, zoals GroenLinks stelt, of daar nog veel te gebeuren is, of dat er al veel gebeurd is. Het is voor mij een feit dat er hele grote mentale problemen zijn. Natuurlijk zijn er organisaties en mensen die buiten de gemeente om zich daar zeer sterk voor willen maken, en dat al heel lang doen. Ik mag hopen dat de gemeente daar iets van heeft doorgekregen; of je dat nou realiteitszin, empathie of compassie noemt, maar ik mag toch wel hopen dat dat doorgedrongen is. En natuurlijk, of je nou in de coalitie of in de oppositie zit, ieder gebruikt zo z'n eigen toon, maar dit gaat boven alle partijen uit, wat hier aan de orde is.
Ik mag ook graag herinneren aan zaken zoals wij die naar voren hebben gebracht, en dat is vanaf het begin, bij het opstarten van dat coronafonds, bij die driedeling. Ook wij hebben de vraag: hoe kan het dat wij in eerste instantie heel hoog hebben opgespeeld over "we hebben zoveel ruimte vrijgemaakt", en dat er zo weinig op die eerste twee, op de 1,5 meter en de Verordening Coronafonds, is besteed. Die vragen zijn gesteld en het ligt voor de hand dat je die vragen in de zoveelste herhaling gaat opsommen. Is er dan veel te veel aanname geweest van "het Rijk zal dat wellicht niet oplossen, juist wel of niet?". Want het is zo dat het alleen in de plaats komt van datgene wat het Rijk niet doet en waar wij hopelijk van zien en ervaren dat waar het verenigingen, ondernemers, burgers treft, we daarin proberen mee te denken. En dan hoor ik heel graag, nog steeds, of er dilemma's worden opgepakt, als er weigeringen zijn: op welk punt? En dan komt empathie aan de orde en dan komt ook compassie aan de orde – die motie heb ik in november ingediend –, en dat slaat terug op alle organisaties, van de ambtenarij in dit gemeentehuis, tot en met uitvoeringsorganisaties. Kijk naar die Toeslagenaffaire. Ik zeg het maar één keer, want daar word je inmiddels ook mee doodgegooid. Wat daar is gebeurd, hoort hier niet weer terug te vallen, en zeker niet in tijden zoals die er nu op dit moment zijn, tijden van crisis. Ik mag hopen dat je dan wat meer meedenkt over wat er wel kan in plaats van wat er niet kan. En als er dan bepaalde zaken naar boven komen waar niet in is voorzien, breng die dan terug naar ons, Kom niet alleen met mooie, positieve, trotse verhalen, maar zeg ook waar het knelt, en breng dat tijdig terug.
Als ik dan kijk naar die raadsinformatiebrief, dan zie ik daar mooie volzinnen. Ik refereer daarbij ook aan de woorden van de heer Maassen: het gaat niet alleen om kwantiteiten, maar het gaat vooral om kwaliteiten. Wáár wordt er iets gemist? Dat gaan we straks natuurlijk evalueren – dat zegt Rutte, en dat zeggen een aantal anderen op landsniveau ook. Dat moeten we vooral doen, maar de burgers, ondernemers en verenigingen hebben er op dit moment niet zoveel aan.
Waar ze wel heel veel behoefte aan hebben, dat zag ik ook toen ik vanmiddag toevallig in Maastricht liep, of als ik in Roermond door het centrum loop: je ziet dat mensen snakken naar perspectief. Rutte en anderen zeggen: we gaan werken aan een herstelplan. Het is niet meer dan logisch, dat we na zo'n jarenlange crisis, als het op een gegeven moment hopelijk weer snel goed gaat komen met dat virus, en vooral met de gezondheid, dat we daar dingen voor

gaan opzetten. Dat lijkt me toch vrij logisch. Als je een eigen onderneming hebt, maak je dat soort pieken en dalen ook mee en dan mag je hopen dat je, nadat je zo'n dal hebt doorlopen, daarna kunt werken aan perspectief en aan zaken waar je energie van krijgt. Daar moeten we aan meewerken. Zo hebben we ook, samen met Demokraten Swalmen, in de vorige raadsvergadering meteen aandacht gevraagd voor, in dit geval, startende ondernemers, maar dat was een symptoom. Er waren een aantal mensen die staan voor een hele grote andere groep. Het flauwe antwoord dat we toen kregen was "het zijn 800 ondernemers, dus daar kunnen we niet allemaal aan meewerken". Dat gooi ik alleen maar heel ver van me. Normaal zou ik het niet nog een keer herhalen, maar ik denk: kom niet met dat soort debattrucs aan. Kom vooral terug op zaken waarvoor mensen zich bij jullie aanmelden, als ze weten dat er bepaalde regelingen zijn. Dus die communicatie moet altijd goed op orde zijn, daar hebben we het iedere keer opnieuw over. Ik ben daarom ook benieuwd of die actieve houding, die er eigenlijk zou moeten zijn, los van die twee startende ondernemers, er nou is. Als je ook maar iets bemerkt van noden die er zijn, ga dan – daar komt die motie van compassie weer – kijken wat er wél kan, zoek die grens op. En natuurlijk, Rijk, provincie, regio en lokaal doen hun uiterste best, en blijf dat ook vooral doen, want er mag niemand verloren gaan. Daar gaat het ons vooral om.
Als ik kijk naar jongeren – ik heb zelf ook kinderen –, als ik zie hoe zij verpieteren in een studentenhuis, geen evenementen, geen sociale contacten, in die leeftijdscategorie is het kei- en keihard nodig, om dat wel te doen. Het grote gros van die jongeren houdt zich keurig aan de regels. Je moest eens weten. Die blijven zelf in hun studentenhuis, als ze denken dat er ook maar iemand verdacht is van. Een klein groepje maakt daar misbruik van. Natuurlijk, dat zul je dan ook zien. Oudere mensen die vereenzamen. Ik hoorde laatst van 'Meer bewegen voor ouderen' dat er blijkbaar één trainer is die in 't Paradies de kans krijgt om een meeting te geven. Zoek alle mogelijkheden op om in alle gemeenschapshuizen datgene te doen waar die mensen behoefte aan hebben en wijs niet alleen op L1, 'Limburg beweegt', of op een landelijk programma. Als die oudere mensen behoefte hebben aan beweging en zich daarmee mentaal op de been kunnen houden, zoek daar de grenzen op.
Een dynamisch plan. Natuurlijk, meneer Breugelmans, dat lijkt me net zo logisch en ook eigenlijk een gevolg van de woorden die ik zojuist gebruikte. Als je ergens van ziet "dit was mijn voornemen, maar ik loop tegen een aantal zaken op, en dat werkt niet", dan ga ik bijstellen. Dan ga ik niet jarenlang wachten of evalueren na drie, vier jaar. Nee, dat lijkt me vrij logisch. En ik verwacht van het college dat, als daar andere zaken nodig zijn, je die ons meldt. Dat is dat kwalitatieve waar de heer Maassen volgens mij ook op wees. Wat gaat er nou kwalitatief, in welke sectoren en bij welke mensen, verenigingen, niet goed, en wat zouden we daaraan kunnen doen? En om dat dynamisch te maken, om dat plan dan bij te stellen, is niet meer dan logisch. Ik snap nooit dat daar zoveel over geleuterd moet worden. Het ligt zo voor de hand. Nu doorpakken, ook op dat punt, met name waar de gaten zijn gevallen en waar we denken dat we kunnen voorzien in zaken die het Rijk niet voorziet, of nóg niet voorziet of waar de provincie ons niet n ondersteunt. Zoek dat op.
Ik denk dat de essentie van mijn verhaal heel erg duidelijk is: die basishouding die anders moet zijn en in een dynamisch plan, en zeker in een herstelplan straks, aan bod moet komen, zodat onze Roermondse ondernemers en mensen straks weer perspectief gaan zien, en dat we ze daar nu in de komende tijd op de been mee houden. Dat mag ik hopen, en dat gaf ik ook aan bij de start van het coronafonds. Het moet een vangnet zijn, het moet maatwerk zijn. De heer Breugelmans gaf dat ook aan. Wij kunnen niet in alles voorzien, maar waar we dat wel kunnen, of tegen grenzen aanlopen, wil ik graag weten, ook als raadslid, waar dat is en waar er meer mogelijkheden zijn. We hoeven dat geld niet per se uit te geven, maar als er ook maar iets van een noodzaak is die te beargumenteren valt, of waar je mensen echt mee kunt helpen, dan hoor ik dat heel graag. Laat ik het daar maar bij houden.

De **voorzitter**: Dank je wel. Dan ga ik verder met de heer Nizet, SP.

De heer **Nizet**: Dank u wel. Laat ik vooropstellen dat ik het nog altijd eens ben met de mensen die zeggen dat het jammer is dat alleen maar mevrouw Smitsmans hier woordvoerder is van het college, want ik vind – en dat merk je nu ook uit al die verhalen die ik gehoord heb – dat eigenlijk degene antwoord behoort te geven die in dat specialisme zit.
Een volgend punt, dat door meerderen is aangehaald, is de discrepantie tussen de vele mogelijkheden aan geld die worden geboden en het feit dat er verhoudingsgewijs maar weinig echt gebruik van wordt gemaakt. Natuurlijk krijg je dan vragen als: hoe kan dat dan, is dat verkeerd ingeschat of zo? Maar goed, daar heeft de heer Van Rey al een heel duidelijk betoog over gehouden.
Inmiddels zijn al best veel concrete vragen gesteld, maar een vraag die ik nog altijd heb, is: hoe helpt deze gemeente haar burgers, haar ondernemers, met name in een tijd die zo hectisch en zo onvoorzienbaar is als nu? Zojuist werd al de term ‘dynamisch fonds’ gebruikt. Uiteraard, nogal logisch. Het kan best zijn dat we over twee maanden op dingen stuiten die we niet hadden kunnen voorzien en dan moet zo’n fonds ook nuttig kunnen zijn.
Ik ben het volledig eens met de inbreng van mensen die gezegd hebben dat het niet alleen maar om ondernemers gaat. Nee, natuurlijk niet. Het zijn meerdere groeperingen, individuen. Die hoef ik niet allemaal op te noemen, die zijn door mijn collega net allemaal opgenoemd. Perfect, daar ben ik het volkomen mee eens. Soms moet je proactief dingen doen en je moet stimuleren. Dat werd net ook al aangehaald door de heer Coenen. Prima. Wij zijn in een werkgroep bezig met de problematiek van restafval en zwerfafval en daar is het mogelijk dat een aantal raadspartijen gezamenlijk iets kunnen bereiken. Ik vind dat dat ook op dit punt moet. Helaas moet ik, net als de heer Van Rey, constateren dat een aantal mensen en ondernemers echt buiten de boot vallen, aangevuld met mensen in de particuliere sector uiteraard, maatschappelijke organisaties.
Wat ik ook nog namens de SP naar voren wil brengen, en dat is ook vanavond al gezegd, want zo ver lopen onze verhalen niet uit elkaar, is dat het geld niet alleen maar, en liefst helemaal niet, terecht moet komen bij toppen van organisaties, allerlei adviesbureautjes of adviesorganisaties, waar uiteindelijk A die ondernemer geen bal aan heeft en B de mensen die in de shit zitten en persoonlijke problemen hebben evenmin mee geholpen zijn; die vallen überhaupt vaak op dit terrein uit de boot. Het is ook niet een specifiek coronagerelateerd probleem, het is volgens onze partij een probleem dat zich al jaren voordoet en natuurlijk alleen maar groter wordt wanneer je ziet dat er de laatste decennia erg veel bezuinigd is, niet alleen door de gemeente Roermond, wellicht door de gemeente Roermond zelfs minder dan door andere gemeenten. Dat weet ik niet precies, maar ik weet wel dat in de samenleving erg veel bezuinigd is op de bekende zaken als zorg, en dan wijk ik wel af van de mening van de LVR als het gaat om bepaalde uitgaventerreinen waarvan zij vinden dat het hobbyisme is. Daar ben ik het dan niet mee eens, in de grond dan, maar wel in de praktische uitvoering vaak. In mijn omgeving zie ik om me heen de triestigheid die de heer Van Rey naar voren heeft gebracht net zo goed: de triestigheid langs de Roerkade en als je bij winkels binnenkomt, waar je naar binnen kan komen. Dat is muisje voor muisje, dat geeft heel weinig vertrouwen, en dan word je ook nog overgooid met allerlei politieke reclame omdat we morgen zo nodig allemaal moeten gaan stemmen – ja, heel belangrijk, maar de thema’s die aan bod komen, inhoudelijk worden we er niet veel wijzer van. Als je dat doortrekt naar de gemeente, hoor je “ik heb vandaag nog een gesprek gehad op straat en dan is het “ja, ja, het is allemaal papierwerk, wij voelen ons niet betrokken”. Dat vind ik heel triest en dat kun je alleen maar versterken door regelneverig te zijn en net te doen alsof je werkelijk een geweldige vondst hebt gedaan door ondernemers in de horeca een beetje te ontzien in de precariobelasting.
Ik wil er verder niet veel meer aan toevoegen. Ten aanzien van de heer Van Rey: ik ben het uiteraard ook eens met een hoorzitting achteraf. En als het gaat over die motie: ja, ik begrijp dat ook niet. Waarom moet dat zo lang duren, waarom krijg je geen signalen van “ja, we pakken het op”?

Tot zover.

De **voorzitter**: Dank je wel, meneer Nizet. Ik ga verder met de heer Oele, VVD.

De heer **Oele**: Ja, voorzitter, dank u wel. Het is natuurlijk zo dat, naar mate je verder in de woordvoerders komt, er al veel gras voor de voeten is weggemaaid. Maar toch. Om even, maar dan vanuit een andere invalshoek, te herhalen wat eigenlijk de heer Franssen ook al gezegd heeft: wat hebben we eigenlijk met dat coronafonds tot nu toe gedaan? Zeker is in ieder geval dat slechts beperkt gebruik is gemaakt van de regeling, die waarschijnlijk dan ook te eng gedefinieerd lijkt te zijn, zoals we ook eind vorig jaar al hebben vastgesteld. Het is eigenlijk dringend nodig om die regeling zodanig om te vormen dat hij dienst kan doen als een corona-herstelfonds. Daar zouden dan misschien ook gelijk nog een aantal rubrieken aan toegevoegd kunnen worden voor andere middelen die inmiddels bijvoorbeeld ook uit Den Haag komen, bijvoorbeeld voor de cultuursector, maar er zijn er wel meer waarvoor vanuit Den Haag specifiek geld naar de gemeentes wordt gestuurd, omdat zij achten dat de gemeentes beter in staat zijn om in hele specifieke gevallen ondersteuning te verlenen dan dat Den Haag dat op een macro-manier kan. Het komt er eigenlijk op neer dat, afgezien van het deel van het coronafonds dat wij voor de gemeente zelf gebruiken, waarover de heer Franssen al het een en ander verteld heeft, en ook de heer Van Rey meen ik, van de eerste twee posten van beide 1.950.00 euro in 2020 maar 5,8% en 17,3% was gebruikt. Dat waren 4 en 42 toegekende aanvragen, en dat is natuurlijk minimaal. Misschien moet je je dan toch wel afvragen of de regeling wel voldoende bekend is in het Roermondse.
Ik wil u ook nog graag herinneren aan de door de VVD-fractie op 12 november vorig jaar ingediende motie ‘Lokale denktank herstel en transitie binnenstad’, een motie die unaniem werd aangenomen, met als doel te komen tot een lokale denktank, samengesteld uit mensen uit de Roermondse samenleving die een brede deskundigheid vertegenwoordigen en onder voorzitterschap van de portefeuillehouder economische zaken, werkgelegenheid en arbeidsmarktbeleid. Misschien ook even een puntje voor de heer Maassen: de zevende opdracht uit deze motie luidt “een passend en haalbaar plan van aanpak voor te leggen aan de commissie Ruimte op 15 maart 2021”. Zo stond het in de motie, maar eigenlijk was het natuurlijk 17 maart 2021. Dat passend en haalbaar plan hebben wij nog niet gezien, maar we hebben wel 3,4 miljoen euro in het coronafonds liggen waar we nog niks mee gedaan hebben. Dus, collega’s, waar blijft dit plan? Krijgt de portefeuillehouder economie wel de speelruimte die zij nodig heeft om de coronagevolgen aan te pakken, of werkt het coronafonds als rem daarop? Ik vind het inderdaad – het is al meer gezegd – jammer dat ze zelf vanavond niet aanwezig is, want dit antwoord hadden we natuurlijk het liefst van haar zelf gekregen. Moeten we wachten totdat in de sectoren die mede de ziel van ons Roermond zijn onherstelbare gaten gaan vallen, of moeten we nu de juiste prioriteiten stellen en aan de slag gaan? Kan vooruitlopend op een herziening van de verordening wellicht gebruikgemaakt worden van een hardheidsclausule, om in de geest van deze verordening schrijnende gevallen die nu buiten de boot vallen toch te kunnen helpen? We hebben al gezien hoeveel aanvragen er zijn en hoeveel aanvragen afgewezen, maar hoeveel gevallen van nood zijn niet gekomen tot een aanvraag voor ondersteuning omdat ze in hun eerste vragen al tegen een afwijzing aan liepen, voordat het tot een aanvraag kwam? Als die er zijn, zijn zulke gevallen dan in beeld, om eventueel te benaderen als andere mogelijkheden voor ondersteuning beschikbaar komen? Wat we ook zien, is dat nu bijvoorbeeld via de TONK-regeling, maar er zijn meer regelingen, ook vanuit Den Haag steeds meer mogelijkheden komen om te helpen, mogelijkheden die ondersteuning dáár bieden waar, zoals ik net al gezegd heb, macroproblemen bekend zijn. Dat betekent dus ook dat wij als gemeente dan steeds meer gelegenheid zouden moeten krijgen om juist te steunen in die gebieden, en in die gevallen, waar nog geen steun voor is, of waar – die zijn er ook – de rijkssteun onvoldoende toereikend is.

Vanuit het Rijk is een totaalbedrag van ongeveer 1 miljoen euro toegekend voor ondersteuning van de lokale sector. Ik heb er ook drie artikel 43-vragen over gesteld. Dat is geld dat voor een deel al sinds september op de plank ligt, maar Roermond heeft nog geen plan klaar voor hoe we deze middelen zinvol en effectief kunnen gebruiken om onze cultuursector beter door deze coronacrisis te helpen. Ook hier de vraag: collega's, college, waar blijft dit plan? En hoe zit het met de inzet van andere specifieke middelen die door het Rijk aan de gemeenten worden gegeven, voor bijvoorbeeld kinderopvang, schuldhulpverlening, enz.? Want ook daar zijn extra middelen voor beschikbaar gemaakt.
Dus aanvullend op alle woordvoeringen die al geweest zijn toch een dringende oproep om niet reactief, maar proactief te handelen. De vraag is al gesteld: zijn wij klaar, als corona straks voorbij is, om Roermond weer in de startblokken te zetten? Zijn wij klaar als 30 maart mogelijkerwijs de terrassen open mogen gaan? Zijn wij klaar om deel te nemen aan pilots? Of zwaaien we weer met het boekje van vergunningsvoorwaarden en zeggen we: dit kan niet? Dat zou het slechtste zijn wat we kunnen doen in coronatijd.
Dank u wel.

De **voorzitter**: Dank u wel, meneer Oele. Dan ga ik verder met mevrouw Angela Sanders van Demokraten Swalmen.

Mevrouw **Sanders**: Dank u wel, voorzitter. De rijen sluiten. In de voorgaande, bevlogen woordvoeringen zijn de meeste vragen van Demokraten Swalmen al aan bod gekomen en niets is zo vervelend als in herhaling vervallen. Dus we hebben nog maar één vraag, en toch ook weer met betrekking tot de noodlijdende starters. Is hier ook al gekeken naar alternatieve mogelijkheden om die starters tegemoet te komen, al dan niet uit het coronafonds? Het zal best lastig zijn om deze mensen te helpen, maar we kunnen ze niet in de steek laten. We willen toch ook niet dat al deze mensen straks terechtkomen in de schuldhulpverlening? Verder zijn er veel aanvragen, toekenningen en afwijzingen. Daar hebt u ons van op de hoogte gehouden, maar is het mogelijk om bijvoorbeeld een overzicht te krijgen van al die aanvragen: welke zijn goedgekeurd, welke zijn afgekeurd, met welke reden afgekeurd, welk bedrag is uitgekeerd en is dat ook het gevraagde bedrag? Is het mogelijk om daar een overzichtelijke lijst van te krijgen, waarop alles bij elkaar staat?
Dat was het. Dank u wel.

De **voorzitter**: Dank je wel. Dan ga ik naar de laatste spreker in dit rijtje: de heer Michael Kalthoff, D66.

De heer **Kalthoff**: Ja, dank je wel, voorzitter. De laatste in de rij, ik mag het vanavond zeggen! Ik zal het op een luchtiger manier afsluiten.
In de Kaderbriefbespreking heeft D66 uitgangspunten genoemd op welke manier wij door de coronacrisis heen zouden moeten gaan. Ik zal enkele voorbeelden noemen: een stukje vertrouwen, empathie creëren, mogelijkheden zien in de situatie, dus er het beste uit halen. Verder zal ik het lijstje niet afmaken. We hebben toen ook gezegd dat we ook moeten kijken ná de coronacrisis, van: welke kansen en mogelijkheden kunnen we pakken om zo goed mogelijk uit deze coronacrisis te komen? Laten we vooral meebewegen, om uiteindelijk als Roermond er beter van te worden. Dat hebben we toen ook aangegeven. Tijdens de algemene beschouwingen in november heeft D66 ook aangegeven dat we ervoor moeten zorgen dat er geen tweedeling ontstaat in de samenleving. We hebben toen ook specifieke groepen genoemd: kwetsbaren, zoals daklozen, maar ook statushouders, bepaalde ondernemers die het nu extra zwaar hebben, kinderen die thuis moeten blijven en huiswerkbegeleiding krijgen. Voor die groepen hebben we extra aandacht gevraagd en dat doen we nog steeds, want ook wij maken ons zorgen over de groepen die het nu extra zwaar hebben en die op dit moment minder mogelijkheden hebben dan die andere groep, die wel onder deze moeilijke omstandigheden

mogelijkheden heeft. Wij hebben er ook schriftelijke vragen over gesteld begin dit jaar aan het college, van: wat is de voortgang van de mogelijkheden te bekijken voor deze doelgroepen? Daar hebben we op dit moment nog geen reactie op gekregen. We zouden het wel fijn vinden als het college op redelijk korte termijn kan aangeven hoe zij ervoor zorgdraagt dat daklozen, statushouders, maar ook andere kwetsbare groepen die het nu extra zwaar hebben ondersteund kunnen worden binnen de mogelijkheden uiteraard die de gemeente heeft. En het is ook noodzakelijk, voorzitter, want we hebben een kansencrisis. We hebben een coronacrisis, maar we hebben ook een kansencrisis. De ongelijkheid in Nederland neemt ontzettend toe, en dat is heel erg. Daar moeten we keihard aan werken, om ook mensen ná corona perspectief te bieden.
D66 vindt het belangrijk, in het algemeen, dat we, zodra het kan, veilig en verantwoord de samenleving weer openen en uiteraard vinden wij het ook belangrijk dat de gemeente kijkt naar mogelijkheden. Dus als er experimenten mogelijk zijn binnen bepaalde sectoren in de samenleving, zoals in de toeristische- en recreatieve sector, de horecasector, of andere sectoren, dan staan wij vooraan om mee te denken en kansen en mogelijkheden voor die groepen te creëren. Maar uiteraard begrijpen wij ook dat de gemeente Roermond afhankelijk is van het Rijksbeleid. Dus zodra het kan zeker kijken naar mogelijkheden. Dat willen wij ook aan het college meegeven.
D66 is blij met het coronafonds. Dat hebben we eerder al gezegd. We waren een van de eerste gemeenten in Nederland die met dat fonds kwamen en daar zijn wij trots op. We zijn ook blij dat er diverse voorliggende voorzieningen zijn, zoals bijvoorbeeld de tegemoetkoming vaste lasten, de TOZO-regeling, en nu ook de TONK-regeling. Daarmee worden toch bepaalde kwetsbare ondernemers onder anderen gesteund. We zijn wel ook benieuwd naar de status van de invoering van de TONK. Hopelijk kan de wethouder daar iets over zeggen.
Ook wij hebben vragen bij bijvoorbeeld Ad 1, realiseren 1,5-meter openbare ruimte innovaties, dat zich maar heel weinig mensen daarvoor hebben aangemeld. Hoe kan dat? Daar willen wij ook graag een toelichting op. Daarnaast zie je bij Ad 2 dat er 110 aanvragen zijn geweest en dat er ook een heel deel is afgewezen. In de brief wordt vermeld dat een deel is afgewezen omdat er voorliggende voorzieningen waren. Dat begrijpen wij, maar ook wij zouden, net als meerdere andere fracties, iets meer inzicht willen krijgen in welke aanvragen zijn gehonoreerd en welke niet, en ook misschien een beetje onderbouwing daarvan, op hoofdlijnen uiteraard, waarom welke keuzes zijn gemaakt. We hebben ook begrepen dat in de jaarrekening meer inzicht wordt gegeven in de coronagerelateerde uitgaven. Dat vinden wij heel goed.
Als we zien, en dat sluit ook een beetje aan op wat ik net al zei, dat bij Ad1, realiseren 1,5 meter openbare ruimte innovaties, relatief weinig aanvragen zijn geweest, dan is de vraag: hoe kunnen wij, als dat nodig is, de communicatie versterken? Wij zijn inderdaad ook een beetje benieuwd met welke partijen de gemeente praat, et cetera. Kan de wethouder daar iets over zeggen?
Daarnaast vinden wij het ook belangrijk-, we hebben nu een coronafonds, dat is eigenlijk een soort van vangnet voor de hoogste noden, maar we willen ook meer toewerken naar een stimuleringsfonds, of in ieder geval naar een herstelplan, zoals het ook wel wordt genoemd, zodat we zo goed mogelijk uit de crisis komen. De vraag is eigenlijk, de hamvraag: in hoeverre is de huidige verordening nog wel toegerust om, zeg maar, daarnaartoe te werken? Misschien ook met andere woorden: zijn er op dit moment bij het college bepaalde dilemma's of knelpunten geconstateerd bij de uitvoering van deze verordening?
Er zijn al heel veel vragen gesteld, maar dat heb je nou eenmaal als je de laatste in de rij bent. Die ga ik absoluut niet herhalen. Met andere woorden: het is belangrijk dat we aandacht hebben voor onze kwetsbaren in de samenleving. De kansongelijkheid neemt helaas toe. We hebben vooral oog nodig voor de kwetsbaren, maar daar kunnen we ons, denk ik, allemaal wel in vinden. D66 vindt het belangrijk dat we vooral ook vooruitkijken en zo goed mogelijk door deze situatie komen.

Tot slot willen wij ook graag het college complimenten geven als het gaat om maatregelen die zij genomen heeft, zoals inderdaad de precariorechten voor de ondernemers, maar ook de wijkaccommodaties, kwijtschelden van de huren en zo, maar ook bijvoorbeeld de corona-aanpak Midden-Limburg voor de arbeidsmarkt, waar toch belangrijke thema's aangepakt worden, zoals circulaire economie, leven-lang ontwikkelen en aantrekken en behoud jong talent. Dat zijn hele belangrijke thema's en wij vinden het goed dat het college daar vooroploopt. Blijf dat ook vooral zo doen.

De **voorzitter**: Dank je wel. Ik probeer nog heel even samen te vatten. Er zijn heel veel vragen gesteld, daar zullen we niet allemaal antwoord op krijgen, maar de wethouder is er klaar voor en ze kan eventueel een beroep doen op enkele ambtenaren. Het verzoek is het betoog van de wethouder zoveel mogelijk te laten passeren zonder interventies, want we hebben ook afgesproken dat vragen die niet beantwoord worden gericht kunnen worden aan de griffie, zodat die in ieder geval in een volgende vergadering weer te berde kunnen worden gebracht. Laten we het zo afspreken.

De heer **Franssen**: Voorzitter. Ik begrijp heel goed wat u zegt, het is inderdaad heel veel wat alle fracties ingebracht hebben, maar ik heb even één procedurele vraag: moeten wij nu zelf in de gaten houden of alle vragen beantwoord worden en moeten wij vragen die niet beantwoord worden ook nog zelf aan de griffie sturen? Of bedoelt u het zo dat de vragen die niet door de portefeuillehouder beantwoord zouden kunnen worden, wat ik me goed kan voorstellen, automatisch, zal ik maar zeggen, nog nader beantwoord worden? Of moeten we dat allemaal zelf bij gaan houden?

De **voorzitter**: Het is heel gebruikelijk dat de ambtenaren die er nu zijn ook notitie maken van de vragen die gesteld zijn, maar het zou zomaar kunnen zijn dat u zegt: nou, er is nog een prangende vraag die ik heel erg spannend vind en die wil ik toch zeker nog even op de agenda zetten. Dus ik zou zeggen: het is en-en. We willen zoveel mogelijk vragen beantwoord krijgen en ik probeer er ook een beetje lijn in te brengen. Ik zie dat de heer Oele ook nog een handje opgestoken heeft. De heer Oele.

De heer **Oele**: Ik wou vragen of we even vijf minuten kunnen schorsen.

De **voorzitter**: Daar heb ik niet zoveel moeite mee, want dan kan ik ook even mijn handen wassen, zoals mijn vader vroeger zei.
Goed, de vergadering is voor vijf minuten geschorst.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik zie dat mevrouw Smitsmans weer aanwezig is. Ik zou haar willen vragen van wal te steken om de vragen die zijn gesteld in ieder geval zoveel mogelijk van een antwoord te voorzien. We zien wel of daar ambtelijke ondersteuning bij nodig is en anders hebben wij in ieder geval notities gemaakt van wat er allemaal over ons heen is gekomen. Er is een heel breed scala van mogelijkheden genoemd en ik zou zeggen: ga uw gang wethouder Smitsmans.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Dank u wel, voorzitter. Laat ik vooropstellen, ook om de verwachtingen een beetje duidelijk te stellen: ik zit hier om me te verantwoorden over het coronafonds. Ik heb niet ook maar iemand in de rede willen vallen, omdat ik me kan voorstellen dat er behoefte is om wat breder te spreken, maar ik constateer dat sommige leden van de raad wel héél breed het coronafonds hebben opgevat. Wat we hebben afgesproken, wat de raad ook met het college heeft afgesproken, is dat ik één keer per kwartaal verslag doe, door middel van een raadsinformatiebrief, over het coronafonds, dat wij daarover spreken in deze commissie en

dat verder alle andere vragen met betrekking tot corona óf aan de vakwethouders gesteld worden in de desbetreffende vakcommissie, of aan de burgemeester, als het gaat over de noodverordening.

De heer **Franssen**: Voorzitter!

De **voorzitter**: Ja, de heer Franssen. Ik zie ook een handje bij de heer Oele. Mijnheer Franssen, ga uw gang.

De heer **Franssen**: Voordat de portefeuillehouder begint met beantwoorden, even de procedure. Wij hebben als LVR-fractie een mail gestuurd aan de griffier en de voorzitter. In het antwoord geeft de voorzitter aan dat zaken in relatie tot corona breed besproken kunnen worden. Wij hebben ook nog gevraagd om andere portefeuillehouders daarbij te laten aansluiten. Dat het college dat niet doet, is haar verantwoordelijkheid, daar gaan wij niet over, maar het kan toch niet zo zijn dat, terwijl er bewust voor gekozen is om alles met betrekking tot corona in de commissie BS te behandelen, we dadelijk nog afzonderlijk in andere commissies vragen moeten gaan stellen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Volgens mij is door het college geantwoord op het verzoek van de LVR en staat in het bericht dat via de griffier is gestuurd precies wat ik zojuist heb vermeld, en wat we ook eerder hebben afgesproken.

De heer **Franssen**: Ik citeer de zin van de voorzitter: ”Als voorzitter ben ik van mening dat zaken die in relatie staan tot het coronafonds en ook daarmee verband houdende maatregelen besproken kunnen worden, ook in meer brede zin.”

De **voorzitter**: Ik wil daar even op inhaken. Ook het antwoord dat het college gegeven heeft was iets breder dan de portefeuillehouder nu doet vermoeden. Zij is de eindverantwoordelijke en vertegenwoordigt het college, zegt het college. Hans heeft natuurlijk een punt: als wij met drie commissies bij elkaar zitten en we kunnen alleen maar over het fonds spreken, dan hoeven we dat ook niet in deze-, dat kunnen we net zoals bij de kadernota of andere dingen gewoon in alle drie de commissies bespreken, maar daar wordt het niet geagendeerd. Het wordt hier, in deze commissie, geagendeerd. Daar ben ik dan verantwoordelijk voor, dus ik zou bijna zeggen: dan had daar moeten staan “we spreken enkel en alleen over het coronafonds”. Dan hebben we eigenlijk een verloren avond, maar ga uw gang met uw beantwoording.

De heer **Oele**: Voorzitter, ik had ook een handje!

De **voorzitter**: Ja, de heer Oele.

De heer **Oele**: Voorzitter. Ik betreur de situatie zoals die zich nu ontwikkelt. Er is expliciet gevraagd om het in de volle breedte te beantwoorden. Als dat vanavond niet mogelijk is, dan is dat pas mogelijk bij de volgende commissieronde, en dan praten we over mei; dat is tien weken verder. Dat betekent dus dat wij tien weken kostbare tijd verliezen om de gemeenschap van Roermond te helpen de coronacrisis te weerstaan. Dat vind ik schandalig.

De heer **Van Rey**: Mag ik ook even iets zeggen, voorzitter?

De **voorzitter**: Ja, als u ook gebruikmaakt van het handje, meneer Van Rey. Dat is het gebruik, maar goed, ga uw gang.

De heer **Van Rey**: Ik weet niet waar het handje zit. Ik wilde even in herinnering roepen het instellen van deze gezamenlijke commissievergadering. De LVR-fractie was er van het begin af aan voorstander van om economische onderwerpen in de commissie Ruimte te bespreken. Van de coalitie mocht dat niet. Er kwam één commissievergadering van BS, waar alles besproken kan worden. Dus ik vind het antwoord van de wethouder een minachting van de raad en in strijd ook met alle afspraken. Als we geen antwoord krijgen op alle vragen die we gesteld hebben, dan krijgen we ze morgen schriftelijk. Zo niet, dan ga ik iets anders doen, want dit is een minachting van de raad.

De **voorzitter**: Ik zie ook een handje van de heer Maassen. Ga uw gang, meneer Maassen.

De heer **Maassen**: Het liefste zou ik me niet met deze ingewikkelde discussie willen bemoeien, maar het moet me toch even van het hart. Wij hebben niet gereageerd omdat, voorzitter, uw antwoord naar mijn idee helder is. Ook in het verleden is er een verschil gemaakt tussen het coronafonds-, u geeft zelf ook aan dat het gaat om het coronafonds, weliswaar in brede zin, dus dat zijn zaken die een relatie hebben met het coronafonds, en dat is iets anders dan de heer Franssen zegt, dat het over corona in brede zin gaat. Toen hij de zin begon voor te lezen, is, denk ik, dat hetgene waar we mee akkoord zijn. Ik stel voor dat we geen grote woorden gebruiken. Ook in de commissie BM kan bij Veiligheid nog voldoende genoemd worden en ik stel voor nu naar de beantwoording te gaan luisteren.

De heer **Van Rey**: Een schande dat de heer Maassen dit zegt! Er zijn andere afspraken gemaakt en dit is niet alleen minachting van de raad, maar van alle ondernemers, horecaondernemers, die wachten op antwoorden. En als er vanavond geen antwoord op komt-, ik moet me eventjes inhouden: het is een schande voor dit stadsbestuur.

De heer **Maassen**: Voorzitter, hoe lang gaan we nog door met deze discussie, want dan heb ik ook even-

De **voorzitter**: Meneer Maassen, ik heb geen mogelijkheden om mensen weg te drukken. Dat kan ik wel als ik hier in de raadzaal met u fysiek ben, maar ik heb hier technisch gezien geen mogelijkheden, anders zou ik dat zo nu en dan kunnen doen. Ik wil de heer Van Rey erop wijzen dat, als hij vindt dat het breed besproken moet worden: we hebben 8 april een raadsvergadering, met minstens zeven raadsleden kun je een agendapunt opvoeren, en dan doet u dat daar. Dan zijn alle collegeleden aanwezig…

De heer **Van Rey**: Het is al aangekondigd!

De **voorzitter**: … en dan is dat ook gelijk uitgekristalliseerd. Dus die mogelijkheden hebben wij en misschien sluit de hele raad erbij aan, want iedereen heeft de brief wel begrepen en ze hebben allemaal breed ingezet op mogelijkheden, wat allemaal aangepast zou moeten worden, en dat is niet alleen het coronafonds. Iedere fractie heeft op haar manier toch een bijdrage geleverd aan “waar kunnen wij allemaal naar kijken?” Dus laten we daar ook het positieve van inzien en laten we nu in ieder geval de wethouder die antwoorden geven die ze heeft. Als het te weinig is, heb je nog altijd allerhande mogelijkheden in dit verband. Dan kies je maar voor een extra raadspunt, en dat kunnen zeven mensen beslissen. Dus daar hoef ik niet veel over te zeggen en dan kan GroenLinks voor zichzelf beslissen, maar dat kan ook de LVR en dat kunnen ook een paar kleine partijen samen. Ik zou zeggen: steek van wal. Wethouder, begint u maar gewoon uw verhaal af te maken, dan komen we er vanzelf uit. Ga uw gang.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Dank u wel, voorzitter, zo is het inderdaad; ik denk dat u gelijk heeft.

Laat ik eerst even in algemene zin reageren. Waarvoor hebben wij dat noodfonds ingericht – want dat is wat het coronafonds is –: om de nood te lenigen. Daarvoor is het bedoeld. Ik weet al even niet meer wie het zei, maar het fonds is niét bedoeld om per se leeg te maken. Het fonds is wel bedoeld om de inwoners in onze stad te helpen daar waar het nodig is. Daarvoor heeft u, na een stevig debat in de raad, een raadsbesluit genomen, dat uit drie delen bestond. U heeft daar de afgelopen uren zelf aan gerefereerd. Wat we in elk geval hebben afgesproken, is dat het geen inkomensondersteuning kan betreffen. Daar zijn de landelijke regelgevingen voor. Dan moet u denken aan BBZ, dan moet u denken aan TOZO, dan moet u denken aan TVL en ook, sinds kort, aan TONK. Dat zijn de regelingen met betrekking tot inkomensondersteuning, en dat zijn rijksregelingen. Wij mogen niet eens inkomensondersteuning geven op een andere manier, want dat is overheidssteun en dat mag sowieso niet. Zo hebben we ook de verordening vastgesteld. Daarin staat dat, als we al een financiële ondersteuning geven, die in één keer ook de nood moet wegpakken. Het moet in één keer helpen. Zo heeft u dat vastgesteld.
Als we kijken op welke manier er gebruik van wordt gemaakt, dan zien we inderdaad in het stukje '1,5-metersamenleving' dat er vanuit de samenleving heel weinig initiatieven komen en dat ook de innovatie, of de denkkracht, op dat stuk weinig aanwezig is, ook als we de mensen daarop aanspreken. Mensen hebben toch meer het idee dat de overheid daarvoor moet zorgen. En als we op zaken aangesproken worden, dan is het inderdaad vooral bijvoorbeeld precario of uitbreiding van terrassen, dat soort ideeën, daar komen mensen mee, maar niet zozeer die 1,5-metersamenleving. De maatregelen daaronder kunt u allemaal inzien en door de wethouder voor financiën is toegezegd dat u tijdens de jaarrekening meer inzicht krijgt in die financiën. Zo staat het ook in de raadsinformatiebrief.
Als het gaat over andere regelingen, dan zijn we in elk geval met de arbeidsmarktregio in gesprek met de provincie of zij ook financiële ondersteuning kunnen bieden aan ons. En zelf heb ik een afspraak in de planning – maar ik weet niet of die al staat, moet ik eerlijk zeggen – met gedeputeerde Housmans, om te kijken of de sociale agenda mogelijk ook nog soelaas kan bieden in de ondersteuning.
Ik ben blij dat de gezamenlijke raad – en iedere fractie heeft daar wel accenten bij – spreekt over het belang van eigenlijk de totale populatie, dus niet alleen het belang van ondernemers, waarbij we er zeker van doordrongen zijn dat sommigen het water tot aan de lippen hebben staan, maar ik ben ook wel blij dat andere fracties meer accenten leggen bij onze inwoners, onze ouderen, onze jongeren, scholieren, stagiaires, noem maar op, want de coronacrisis raakt ons allemaal op verschillende wijzen, zo ook de verenigingen, zo ook de organisaties.
Als we dan kijken naar Ad 2 met betrekking tot ondernemingen, vereniging en stichtingen, dan zie je dat stichtingen en ondernemingen relatief minder een aanvraag doen dan ondernemingen. En waar zit 'm dat in? Dat zit 'm in het feit dat verenigingen/stichtingen vaak óf andere activiteiten ontplooien, óf vaak niet, en dat zit weer in het feit dat die vaak gedraaid worden met vrijwilligers die zelf tot de kwetsbare groepen behoren. Want vrijwilligers zijn vooral 60+'ers/65+'ers, de jongere senioren, en in sommige gevallen de oudere senioren, die zelf ook bang zijn voor het virus, en niet voor niks natuurlijk. Dat maakt dus dat daar vaak anders geopereerd wordt dan wij zouden willen. Wat wij doen, is samen met die mensen het gesprek aangaan en inderdaad – ik weet niet meer wie het zei, maar ik geloof de heer Coenen: – kijken naar kansen, kijken naar mogelijkheden. Dat is het gesprek dat wij voeren met organisaties en stichtingen.
Kijken we naar de ondernemers, dan heb ik al gezegd dat we helaas vanuit het coronafonds geen inkomensondersteuning kunnen bieden. Maar wat we wel doen, is ondernemers, of het nou startende ondernemers zijn, of ondernemers die hier honderd jaar gehuisvest zijn, verwijzen naar sociale zaken. Daar worden ze op een goede manier opgevangen en daar wordt echt één op één gekeken naar hun situatie en naar de mogelijkheden om ondersteuning te bieden. Ik heb u al eerder een overzicht gegeven van de manier waarop de TOZO-aanvragen zich ontwikkelen. Eerder heb ik u ook al gezegd dat dat is begonnen in TOZO-1 met 1000 of 1100 aanvragen en dat het bij TOZO-2 aanzienlijk minder was, omdat daar ook de inkomsten

van een eventuele partner werden meegeteld. Bij TOZO-3 is dat weer enigszins bijgetrokken, zal ik maar zeggen.
Van de manier waarop het zich binnen sociale zaken ontwikkelt met bijzondere bijstand, schuldhulpverlening, groei van bijstandsgerechtigden, al die aspecten, vraag ik elke maand een overzichtje. Het laatste overzicht dateert van 4 maart en daar staat alleen maar de opmerking bij “geen opvallende afwijkingen”. Het aantal bijstandsuitkeringen groeit zelfs minder dan verwacht en voor bewindvoering “geen opvallende afwijkingen”. Het is dus nog steeds niet zo dat wij in de cijfers zien dat het slecht gaat. Wat we wel zien binnen het UWV is dat het aantal uitkeringen daar wel stijgt. Ik heb dan ook steeds gezegd dat we straks mogelijk een ..[2:00:42].. kunnen verwachten richting bijstand, maar ook dat moeten we afwachten. Want als het herstel, wat nu eindelijk een perspectief lijkt te zijn dankzij de vaccinaties, geleidelijk gaat en door de rijksregelingen toch de ergste nood wordt opgevangen, dan zou het ook echt wel eens mee kunnen vallen met betrekking tot het aantal werklozen. Maar dat weten we dus nog niet.
De TONK-regeling, en dat kan ik zeggen want ik heb de nodige groepsapps waarin ik ook met landelijke bestuurders verbonden ben, is helaas een heel onduidelijke regeling. Het lijkt heel genereus dat vanuit het Rijk met miljoenen en miljarden wordt gesmeten, maar ik kan u zeggen dat de eerste mededeling met betrekking tot TONK voor ons nog niet eens 500.000 euro zou betekenen. Je mag dan zelf bepalen welke eisen en regels je daarvoor stelt. Ik heb eens samen met de beleidsmedewerker zitten sparren over de vraag aan welke regels de TONK-aanvraag volgens ons zou moeten voldoen. We hebben toen besloten gewoon eens uit te gaan van de aanvragen voor TOZO-3, dan heb je een stevig aantal ondernemers, en daarbij zijn we uitgegaan van 100 mensen die 25% inkomensachteruitgang hadden gehad als gevolg van werkloosheid en toch wel die noodzakelijke vaste lasten moeten betalen. Dan heb je het over 500 mensen, en dat komt dus neer op 1000 euro over zes maanden tijd, ofwel 160 euro per maand wat je aan tegemoetkoming kunt geven. Dus waar hebben we het over? Dat is nou het wrange: dat landelijk wordt gedaan alsof het een heel royale regeling is, terwijl het op de schaal van Roermond maar heel erg weinig is. Afgelopen week hebben we te horen gekregen dat de staatssecretaris bereid is het bedrag mogelijk te verdubbelen, dus dat zou betekenen in plaats van die 160 euro, pak ‘m beet, nog niet eens 350 euro per maand, zes maanden lang. Dat is het dan en het is de vraag of daarmee ook maar één ondernemer, of één persoon met een hoge hypotheek, of noem maar op, gered is. Daar zullen wij keuzes in moeten maken en die zullen we u ook voorleggen. Op dit moment wordt een voorstel uitgewerkt met bepaalde kaders waarvan we hebben gezegd: we moeten zorgen dat het geld terechtkomt bij mensen die het echt nodig hebben en we moeten zorgen dat het geld terechtkomt bij mensen die ook echt iets aan die ondersteuning hebben. Want als mensen niets hebben aan ondersteuning van 160 euro per maand, moet je je afvragen of je het niet beter ergens anders terecht kunt laten komen. Maar goed, dat voorstel wordt uitgewerkt en dat zullen we u natuurlijk doen toekomen.
Een paar mensen hebben gevraagd naar inzicht in alle aanvragen, toewijzingen en afwijzingen. De heer Van Rey refereerde daar ook aan in relatie tot openheid. Volgens mij heb ik bij de vorige bespreking van het coronafonds al gezegd dat wij geen individuele casus bespreken en ook niet aan u toesturen, maar dat u allen, de voltallige raad, natuurlijk alles kunt inzien, in dit geval bij de griffie, omdat er vaak heel gevoelige informatie in staat van bedrijven en ondernemingen die aangeven dat ze in nood zijn, en dat wil je natuurlijk niet op straat hebben liggen. Ondernemers willen dat al helemaal niet, en dat respecteren wij natuurlijk. Maar u als raad heeft recht op alle informatie. Die houden we ook niet verborgen voor u. Ga naar de griffie, meld u en u kunt daar alles inzien. We hebben voor u geen geheimen, maar we respecteren wel het belang van ieder individu.
Gevraagd is of Citymanagement of het BIZ meerdere uitkeringen kan krijgen uit het fonds. Dat kan inderdaad, omdat dat gedaan is vanuit die 1,5-metersamenleving. Daar zit niet de restrictie op dat het maar één keer kan. In Ad 2, het verordeningsstuk, zit wel een restrictie, maar niet op de 1,5-metersamenleving.

De vraag of wij zo snel als mogelijk nota's betalen leid ik door naar wethouder Schreurs, die daar volgens mij beter over kan vertellen. Ik denk van wel en ik hoop van wel, maar dat laat ik aan de wethouder voor financiën over.
De motie 'Startende ondernemers' is een wat ingewikkelde motie geworden, omdat daarin het een en ander is samengevoegd, zal ik maar zeggen. Wat ik ervan kan zeggen, is dat wethouder Waajen en ik in overleg zijn hoe dat aan te pakken. Ondertussen zijn we aan het kijken wat nu in die motie staat, wat wij ermee kunnen en wat wij ermee willen, want als je bedenkt dat er nu nog een dikke 3 miljoen in het fonds zit, zal het duidelijk zijn dat we ons ook hier niet rijk moeten rekenen. In afwachting daarvan hebben we met de afdeling sociale zaken afgesproken van: neem een paar startende ondernemers onder de arm en kijk hoe je die op een goede manier kunt begeleiden, kijk of ze al gebruikmaken van alle regelingen die we hebben en kijk of ze al op een andere manier ondersteund kunnen worden.
Ik maak meteen koppeling naar het adviesbureau waaraan al een paar keer gerefereerd is. Ik weet niet of dat hiermee bedoeld was, maar wat we in elk geval aanbieden, en ik kan u zeggen dat er al een aantal ondernemers zijn die daar graag gebruik van maken, is: laten we samen kijken naar je bedrijf, gebruik je in deze moeilijke tijd alle kansen, benut je alle kansen, benut je alle mogelijkheden, of kun je daar een doorontwikkeling in maken en hoe kun je nou je bedrijf toekomstbestendig maken, of méér toekomstbestendig maken? Dat helpt, ook naar de toekomst toe, veel meer, zijn wij overtuigd, dan een eenmalig luttel bedrag van 5000 euro dat geen soelaas biedt.
Verder wordt een aantal keren gerefereerd aan andere zaken waar ik in elk geval geen antwoord op kan geven, en dan gaat het over evenementen en kermissen. Dat zijn echt zaken die u toch aan de vakwethouder zult moeten vragen…

De heer **Van Rey**: Voorzitter, ik protesteer hiertegen! Ik heb het in het begin al gezegd: deze wethouder zou namens alle wethouders een antwoord geven, ze zit hier ook namens het college. Er zijn een aantal belangrijke vragen, die spoedeisend zijn, over evenementen, horeca, kermis et cetera, en dan krijgen we geen antwoord! Dan wil ik vragen aan de wethouder: wil zij ervoor zorgen dat we binnen 48 uur antwoord krijgen?

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Volgens mij heeft u morgen nog een commissie Ruimte waarin in elk geval ook vragen gesteld kunnen worden…

De heer **Van Rey**: Dat is niet de afspraak!

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Meneer Van Rey, ik benader u met alle respect en ik zou het fijn vinden als u dat ook naar mij doet.

De heer **Van Rey**: Ik benader u ook met respect!

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Ik wil zoveel mogelijk vragen beantwoorden en voor wat ik niet kan beantwoorden verwijs ik u, zoals we al eerder hebben afgesproken, naar de vakwethouders.

De heer **Van Rey**: Dat is niet waar, dat is niet afgesproken! Waarom bent u zo hardleers?

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Nou ja, dat zou ik andersom ook kunnen stellen.

De **voorzitter**: Gaat u verder met uw betoog.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Ja, dat zal ik doen.

De heer **Van Rey**: Ik protesteer hiertegen!

De **voorzitter**: Dat is gehoord en duidelijk. Gaat u verder met uw betoog.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Oké.
Met betrekking tot de post-corona-aanpak Midden-Limburg: ik ben in elk geval blij dat u heeft geconstateerd dat die er is en ik ben daar ook heel erg trots op. Ik moet zeggen dat ik wel een beetje teleurgesteld ben in de reactie van de heer Van Rey, want juist deze post-corona-aanpak is op initiatief van de arbeidsmarktregio al heel snel daarna opgepakt in de volle breedte met de collega's voor economie uit de hele regio, dus alle wethouders economie zijn daarbij betrokken, alle werkgevers zijn daarbij betrokken, LWV, MKB, Ondernemend Nederland, het onderwijs, de vakorganisaties, eigenlijk het hele brede scala is erbij betrokken. We zijn allemaal heel erg enthousiast en we zijn in overleg met de provincie om te kijken wat zij daaraan kan bijdragen. Ik vind het eerlijk gezegd een schoolvoorbeeld, en wat ik ook al heb gehoord, is dat andere regio's ons vragen: hoe hebben jullie dat opgepakt?, omdat ze het een mooi voorbeeld vinden. Ik hoop werkelijk dat u die hele aanpak gunt, dat het op een goede manier uitgewerkt kan worden, en ook gunt dat het ten behoeve van een sterke economie en een sterke arbeidsmarkt op een goede manier uitgevoerd kan worden. We hebben 10 miljoen euro in de begroting staan en daarvan hebben we op dit moment ruim 5 miljoen euro bij elkaar geschraapt, zou ik bijna zeggen. We hebben gezegd: we gaan niet wachten tot we die 10 miljoen bij elkaar hebben. Het is een plan voor drie jaar, om in drie jaar tijd deze stad en deze regio weer te laten floreren zoals ze in 2019 deden, want toen waren we economisch hartstikke sterk en daar willen we naar terug. We denken dat met dit plan te gaan realiseren, en ondernemers, werkgevers en MKB onderschrijven dat.
Voorzitter, ik moet even de stekker erin steken, want de batterijen zijn bijna leeg. Ik dacht dat ik genoeg stroom had voor de hele vond, maar-

De **voorzitter**: En ik wil niet het verwijt krijgen dat ik de stekker eruit heb getrokken!

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Ik ook niet.
Nog even voor de goede orde: met alle liefde en plezier wil ik de commissie, en ook de raad trouwens, meenemen in het plan voor die post-corona-aanpak Midden-Limburg.
De heer Franssen heeft eraan gerefereerd dat een en ander wordt toegelicht in de jaarrekening. Dat is inderdaad toegezegd.
De afvalkosten. Ook dat heb ik de vorige keer gezegd, maar ik kan me voorstellen dat mensen dat in de hoeveelheid gemist hebben: als gevolg van corona en waarschijnlijk als gevolg van het feit dat mensen veel meer binnen zaten en niet op vakantie konden, is zo'n beetje heel Nederland, in elk geval heel Roermond, aan het opruimen geslagen en zijn de afvalkosten substantieel hoger geweest dan gepland en begroot. Omdat u heeft vastgesteld dat gederfde inkomsten gedeclareerd kunnen worden uit het coronafonds, en dat een gat zou slaan in de begroting, is dat op die manier verwerkt. Dat geldt ook met betrekking tot de overhead, maar daar kan wethouder Schreurs dadelijk misschien wat meer over zeggen. Het heeft volgens mij te maken met de inrichting van thuiswerkplekken.

De heer **Franssen**: Voorzitter, ik heb een vraag op dit punt.

De **voorzitter**: Ga uw gang.

De heer **Franssen**: Ik begrijp wat de wethouder zegt, en de LVR-fractie is natuurlijk nooit voor hogere lasten, maar het gaat nu even om het principe en de zuiverheid. Alles wat met betrekking tot afval uitgegeven wordt en binnenkomt is een gesloten retributie, namelijk via de afvalstoffenheffing. Zou het dan formeel niet zo moeten zijn dat, als er vanwege afval extra

uitgaven zijn, dat ook gedekt moet worden binnen de afvalstoffenheffing? Het is een keuze die u gemaakt heeft, oké, u geeft daar uitleg over, maar mág het formeel wel?

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Ik stel voor dat wethouder Schreurs daar antwoord op geeft.
Gerefereerd wordt aan een brief van Venlo over het ondernemersloket en de bedrijfscontactfunctionaris. Wat ik al zei: de startende ondernemers kunnen zich in elk geval melden via het startersloket en bij sociale zaken, als iemand zich meldt bij het KCC, hebben wij een medewerker die daar speciaal zit voor de ondernemers en die ook van de hoed en de rand weet als het gaat over maatregelen met betrekking tot ondernemers. Waar we de kennis niet hebben, huren we die in. Dat doen we eigenlijk al sinds jaar en dag en in deze situatie gebeurt dat natuurlijk wat nadrukkelijker.
De heer Breugelmans zei: het coronafonds is een schakeltje. Ik denk inderdaad dat we het zo moeten zien. Binnen de grote diversiteit van alle maatregelen die eigenlijk van moment tot moment ook opploppen, en heel ad hoc ook van het Rijk komen, waar wij dan weer op moeten reageren, hebben wij het coronafonds eigenlijk heel vroegtijdig ingericht. We mogen er trots op zijn dat we dat zo vroeg hebben gedaan, omdat we daarmee in ieder geval ook hebben uitgedragen “we zijn er voor jullie en als jullie het nodig hebben, gaan we jullie ondersteunen”. Soms worden we een beetje ingehaald door al die landelijke maatregelen, omdat die voor een stuk al tegemoetkomen aan wat wij gedacht hadden ook te moeten doen. Wij hebben al een overzicht toegezegd van die landelijke maatregelen en ook de bedragen die daarmee gemoeid zijn. Voor Roermond zijn dat enkele miljoenen, alleen moet je daarvoor wel vaak voldoen aan aparte voorwaarden, die niet wij hebben bedacht, maar het Rijk. Eerder heb ik al gezegd dat het Rijk met al die miljarden waarover bijvoorbeeld bij de TONK wordt gesproken, heel genereus lijkt, en ook genereus ís, maar dat het vaak bitter weinig is als je op Roermondse schaal gaat kijken wat het concreet betekent. Daarbij wil ik nog opmerken dat gratis geld niet bestaat en dat elke euro die met wat voor maatregel ook wordt uitgegeven, straks terugbetaald zal moeten worden.
Door verschillende mensen is gesproken over een stimuleringsfonds of herstelfonds, en een masterplan is ook al genoemd. Nu langzaam maar zeker het einde van corona in zicht komt, althans: dat hópen we in elk geval, komen er ook ideeën van “misschien moeten we het een en ander om gaan buigen”. Ik kan u in elk geval zeggen dat wij in huis al volop bezig zijn met een zogenaamde impact-analyse, waarmee we duidelijk in beeld willen krijgen wat de impact is geweest van de hele coronacrisis voor onze stad, en dan in de volle breedte, dus dan hebben we het over ouderen, dan hebben we het over jongeren, dan hebben we het over GGZ-problematiek, dan hebben we het over ondernemers, dan hebben we het over arbeidsmarkt, en waarschijnlijk vergeet ik nu nog een doelgroep op te noemen. Met die analyse zijn we aan de slag en het idee is om de eerste contouren daarvan in april met u te delen, om te kijken van: hoe pakken we nu door, hoe ontwikkelt een en ander zich door? Wij zullen aan u voorleggen hoe wij de zaak willen doorontwikkelen met betrekking tot het herstel van de stad en om de schade die we mogelijk hebben opgelopen in deze crisis zo snel mogelijk weg te werken. Daarbij kijken we niet alleen naar deze stad, maar ook naar de regio en naar heel Limburg. Ik kan u zeggen dat onze samenwerking, zeker met Noord-Limburg, buitengewoon goed is en dat de samenwerking met Zuid-Limburg alleen nog maar toeneemt op dit moment. Waar we de handen ineen kunnen slaan, zullen we dat zeker niet nalaten, en we nemen u daar graag in mee.
Laat ik nog even inzoomen op wat we met de jongeren en de ouderen doen, en jongeren specifiek. Gevraagd is “hoe gaat het nu eigenlijk met onze mensen?” Nou, ik heb net al een doorkijk gegeven met betrekking tot sociale zaken. Bij navraag over “hoe gaat het nu met onze jongeren?”, heb ik in elk geval contact gehad met de GGZ-instelling en wat ik daar te horen krijg, is dat het vooral met jongeren die al met een GGZ-problematiek te maken hadden echt slechter gaat en dat het bij jongeren bij wie geen sprake was van een GGZ-problematiek wel

meevalt, in die zin dat ze last hebben van het thuis moeten blijven en zeker van het feit dat ze hun vrienden niet kunnen zien, maar dat daarbij nog geen sprake is van een ernstige GGZ-problematiek. Pas geleden heb ik samen met de Jongerenraad 120 jongeren gesproken online – dat was een bijzondere ervaring kan ik u zeggen – en wat zij zeggen is: ze vinden het verschrikkelijk saai, het huis is af en toe te klein en ze zeggen vooral: open de horeca, open de scholen, open de sportverenigingen. Wat ze eigenlijk zeggen, is, heel vrij vertaald: geef ons onze vrijheid terug. Ik denk eerlijk gezegd dat wij, zoals wij hier zitten met z'n allen, ook al zijn we wat ouder, heel erg goed kunnen invoelen wat ze voelen. Ik ben blij dat de scholen langzaam maar zeker weer opengaan en ik hoop dat ze zo snel mogelijk meer mogelijkheden krijgen. Ik heb ze beloofd, en binnenkort doe ik dat dus ook samen met de Jongerenraad, dat we zullen kijken hoe we alles wat ze ons hebben aangereikt kunnen ombuigen in kansen en mogelijkheden, en daar waar die zijn binnen de crisis en binnen de richtlijnen zullen we dat zeker niet nalaten. Maar wij hebben ons wel te houden aan die richtlijnen, en dat heb ik de jongeren natuurlijk ook duidelijk gemaakt.
Hetzelfde geldt voor onze ouderen. Daarstraks zei ik al dat je bij verenigingen en stichtingen heel vaak die oudere vrijwilliger ziet die zelf ook kwetsbaar is en van wie sommigen ook zeggen: ik nu even liever niet. Daar moet je mee dealen. Ook met deze mensen moet je het gesprek voeren en ze geruststellen en zeggen: laten we nou kijken wat wel kan, misschien op een andere manier. Naar mate ze gevaccineerd zijn, zal die ontspanning toenemen, hopen we. Wat wel leuk is om te vertellen is dat we bezig zijn met het openen van een jongeren-servicepunt. Ik heb een paar keer gezegd "op de Bakkerstraat", maar het is op de "Sint Christoffelstraat". Vanuit Wel.kom wordt dat op dit moment georganiseerd, de Jongerenraad is daar ook bij betrokken. Het is bedoeld voor jongeren om binnen te lopen en eigenlijk gewoon een praatje te houden. Daar waar dan blijkt dat er sprake is van zwaardere problematiek, kan van daaruit verwijzing plaatsvinden.
Verder hebben we een chat in het leven geroepen waar jongeren zich kunnen melden en waar ze, ook als ze last hebben van GGZ-problematiek, hun verhaal kwijt kunnen. Dat is At Ease. At Ease is een organisatie die in Maastricht al heel erg actief is. Die hebben we in elk geval via de chatfunctie al naar Roermond gehaald en mogelijk gaan we in de toekomst kijken of we daar ook een fysiek iets van kunnen maken. Ik denk er dan aan om dat te koppelen aan het jongeren-servicepunt, maar dat is nog een idee dat uitgewerkt moet worden.
Sommigen van u willen ook een verslag over kwaliteit. Ik kan me voorstellen dat we daaraan denken als we het hebben over een evaluatie. Zo zou ik het willen noemen: evalueren. Ik wil zeker graag met u evalueren, en dat we dan ook kijken wat we nu daadwerkelijk hebben betekend voor alle inwoners in onze stad, en daar ook van leren wat we mogelijk anders hadden kunnen doen, en waar we tussentijds kunnen bijstellen zullen we dat niet nalaten. U roept op tot een actieve houding: zoek de grenzen op en maak het plan dynamisch. Dit college wil niet anders. Ik hoop werkelijk dat u trots blijft op dit plan, want het is uiteindelijk ook úw coronafonds en ook úw plan. Het college wil niks anders dan daar op een goede manier uitvoering aan geven. Ik wil met u en met het college op een constructieve wijze dit plan aanpakken. Als blijkt dat we het een en ander moeten aanpassen en bijstellen, wie zijn wij dan om dat niet te doen?, maar dan wel als het de mensen gaat helpen en niet met een gebaar dat geen soelaas biedt.
Ook de daklozen zijn een paar keer genoemd. In het vorige gesprek heb ik gezegd dat het voor de daklozen vanaf dag één door Moveoo, en ik kan niet anders doen dan Moveoo daar een groot compliment voor geven, heel erg goed is geregeld. Vanaf het moment dat corona een feit was, hebben die van die portocabins op hun terrein gezet, waar iedere dakloze een eigen ruimte had, ook een eigen sanitaire voorziening, zodat in geval van besmetting daar iemand alleen zou kunnen verblijven. Dat hebben ze perfect geregeld. In geval er mensen waren die besmet waren en zich niet vrijwillig in isolement zouden begeven, was er in Maastricht, volgens mij bij het Leger des Heils, maar dat weet ik niet helemaal zeker, een locatie waar die mensen

opgevangen zouden kunnen worden. Dat heeft Moveoo echt perfect geregeld en daklozen zijn volgens mij in de stad Roermond op een goede manier opgevangen.
De heer Kalthoff zei: laten we het een kansencrisis noemen. Het woord ‘crisis’ is natuurlijk niet oké, en zeker deze crisis niet, maar om van de crisis een kans te maken, en dat is volgens mij wat de heer Kalthoff bedoelt, daar ondersteun ik hem van harte in. Dat is wat ik ook graag wil en ik hoop dat deze raad dat samen met ons wil uitdragen. Laten we van deze crisis een kans maken.

De **voorzitter**: De heer Maassen heeft een vraag.

De heer **Maassen**: De wethouder werkt het rijtje dat genoemd is keurig af, ik ben ook heel blij met het antwoord en dat het goed opgepakt is. Ik mis er echter nog twee, dat is het huiselijk geweld en de eventuele toename van schulden. Misschien kunt u daar kort ook iets over vertellen.

Wethouder mevrouw **Smitsmans-Burhenne**: Het huiselijk geweld, ja, wat kan ik daarvan zeggen? We hebben pas geleden een bijeenkomst gehad met Veilig Thuis. Er is wel wat toename van huiselijk geweld, maar niet substantieel. Wat we vooral zien, dat heb ik de vorige keer ook gezegd, is dat het meldingenverkeer wijzigt. Daar waar in het verleden vooral professionals melding deden, was er het afgelopen jaar een enorme verschuiving te zien naar omwonenden, buurtbewoners. Ook dat willen we eigenlijk ombuigen naar een kans. Het was op zich te verklaren, want professionals waren ook veel meer vanuit thuis aan het werk en veel minder in de wijk, zal ik maar zeggen, dus die zagen minder. Bijzonder is dan om te zien dat omwonenden die verantwoordelijkheid blijkbaar overnemen. Wat we nu graag willen, wat we hebben uitgesproken, is dat we dat eigenlijk in stand willen proberen te houden. Dus die professionals moeten terug de wijk in en ook het goede werk weer doen, maar de verantwoordelijkheid die blijkbaar nu gevoeld is door omwonenden, of familieleden, willen we proberen ook in stand te houden, zodat er nog meer gesignaleerd kan worden als er sprake is van onveiligheid. Dat de druk naar mate de lockdown standhoudt toeneemt, zeker in te kleine huizen met te veel mensen, is wel duidelijk en als er sprake is van acute onveiligheid, wordt er meteen ingegrepen.
Over de schuldenproblematiek heb ik het eerder al gehad. Met betrekking tot budgetbeheer, bewindvoering en bijzondere bijstand zijn op dit moment geen afwijkende getallen te noemen.
De heer Kalthoff vroeg nog: zijn er dilemma’s vanuit het coronafonds? Ik vind dat een lastige. Daar wil ik graag het gesprek met u nog over voeren. Wat ik lastig vind, is dat er regelmatig wordt gezegd “geef nu geld, geef nu geld”, en dat tegelijkertijd, en dat is misschien wel mijn dilemma, als ik kijk naar de hoeveelheid geld die in het fonds zit en de daadwerkelijke hulp die je daarmee kunt leveren, dat is niet genoeg om een onderneming te redden, het is niet genoeg om te zeggen van “wij gaan nu een aantal maanden een substantieel bedrag geven om een bedrijf te redden”. Dat was ook de reden waarom we hebben gezegd: dat gaan we dus niet doen. Dat moet je ook als gemeente niet willen. Mijn dilemma, waar het straks schuurt, is dat er toch af en toe wat druk wordt uitgeoefend om dat wel te doen. Wij denken dat dat niet realistisch is en dan moet je het dus ook niet verkondigen. Dat is hooguit een dilemma van dit college. Willen we mensen helpen? Ja, maar je moet realistisch zijn in wat je kunt als gemeente.
Voorzitter, daar zou ik het voor dit moment bij willen laten.

De **voorzitter**: Dank u wel. U heeft verwezen naar de heer Schreurs, en die wil ik nu dan ook graag het woord geven. U zou antwoord kunnen geven op enkele vragen die nog openstaan.

Wethouder **Schreurs**: Dank u wel, voorzitter. Over de betalingstermijnen zijn door de LVR vragen gesteld en ik denk dat het goed is dat we daar schriftelijk op antwoorden. Voor zover mij

bekend, zijn we op dit moment bij met betalingen, enz., maar er is even een achterstand geweest. Voor het overige zullen uw vragen schriftelijk worden beantwoord.
Op de vraag die is gesteld over overhead heb ik niet een-twee-drie het antwoord, maar ik zeg u toe dat ik u, in overleg ook met collega Smitsmans, een specificatie van wat eronder valt zal doen toekomen. Ik ga ervan uit dat het vaak te maken heeft met het thuis werken en de kosten die daarmee verband houden.
Over de afvalstoffenheffing is door de heer Franssen een heel valide vraag gesteld, maar ook daarop heb ik niet een-twee-drie een antwoord. Het is inderdaad een gesloten systeem, dat weten we allebei. Ik zeg toe dat we even zullen uitzoeken wat wel en niet mogelijk is.

De **voorzitter**: Ik herinner mij ook nog een vraag van de heer Franssen over het verschil in parkeertarieven op het Outletcenter en in Roermond. Het ging geloof ik over 10% meer.

Wethouder **Schreurs**: In oktober heeft de raad het parkeertarief daar vastgesteld op 4,40 euro. Dat is geen collegebesluit, maar een raadsbesluit. Als u daaraan iets wilt wijzigen, zal dat ook weer door de raad moeten gebeuren.

De heer **Franssen**: Dank voor dat antwoord. De LVR-fractie is nooit erg enthousiast geweest over die tarieven, dat moge duidelijk zijn. Is het college bereid om het gesprek daarover opnieuw met de BIZ te voeren? En als dat dan leidt tot een ander voorstel, oké, dan heeft u natuurlijk een punt, dan zal dat terug moeten naar de raad. Maar bent u bereid om daarover opnieuw met de BIZ te gaan praten?

Wethouder **Schreurs**: Ik kan natuurlijk niet direct voor mijn collega Evers praten, maar als er een brief ligt – en die heb ik ook gezien – waarin het college wordt verzocht een gesprek te hebben, dan ga ik ervan uit dat wij als college dat gesprek zullen aangaan. Zo doen wij dat altijd. Als dat tot gevolg heeft dat het volgens ons anders zou moeten, dan komen we er uiteraard bij de raad op terug.

De heer **Franssen**: De brief is van 1 februari. Wij zullen de verantwoordelijk portefeuillehouder morgen in de commissie Ruimte vragen hoe het zit, want inmiddels zitten we zes weken later.

Wethouder **Schreurs**: Prima.

De **voorzitter**: De heer Oele.

De heer **Oele**: Dank u wel, voorzitter. Over de parkeertarieven hadden wij op 26 februari artikel 43-vragen gesteld. Die kunnen dan waarschijnlijk gelijk meegenomen worden in de beantwoording.
Ik snap dat mevrouw Smitsmans een aantal vragen van mij niet heeft beantwoord hebt, maar ik heb wel een vraag gesteld over: hebt u in beeld welke mensen van plan zijn geweest om een aanvrage in te dienen voor het coronafonds, maar daar al in de eerste contacten tegen een blokkade aangelopen zijn omdat ze om wat voor reden dan ook niet in aanmerking zouden komen? Dat zijn mensen die misschien wel voor andere nu geldende regelingen in aanmerking zouden komen. Zijn die in beeld en kan daar contact mee opgenomen worden, zodat ze gewezen kunnen worden op nu beschikbare, andere mogelijkheden?
En ik had ook gevraagd of er een mogelijkheid is om gebruik te maken van een hardheidsclausule, waardoor ook mensen die net buiten de boot vallen toch in de zin van de coronaverordening hulp geboden zou kunnen worden.

De **voorzitter**: Ik moet nu als technisch voorzitter toch even protesteren, met alle respect. We hebben een afspraak gemaakt en als iedereen die het woord heeft gevoerd nu begint te roepen

“ik heb ook die en die vraag nog gesteld”, dan zitten we hier om twee uur waarschijnlijk nog en ik wil de agenda afwerken. De vragen die niet beantwoord zijn kunt u schriftelijk stellen, hebben we afgesproken, want anders moet ik ook de heer Van Rey, de heer Franssen, de heer Coenen en noem ze allemaal maar op dezelfde kans geven, en dat gaan we niet doen, met alle respect. Dus u hoeft er van mij ook geen antwoord op te geven, mevrouw Smitsmans.

De heer **Van Rey**: Laten we deze commissievergadering maar gauw opheffen, want het heeft geen zin!

De **voorzitter**: Ik zag ook nog een handje bij de heer Van Rey-

De heer **Van Rey**: Nou ja, de heer Schreurs zou nog antwoord geven over de lokale economie, want dat wordt in de brieven vermeld, en daar heeft hij niet op geantwoord. Ik heb over de BIZ gepraat, over het gebruik van eigen ruimte, procedures bij de BsGW, daar is allemaal niet op ingegaan. De Roermondse democratie is: we maken een afspraak en als het te moeilijk wordt, stappen we direct van die afspraak af. Ik maak hier ernstig bezwaar tegen. U krijgt van mij, ik moet dat even met de griffier opnemen, nog honderd vragen die niet beantwoord zijn.

De **voorzitter**: Goed. Ik kijk even naar mevrouw Smitsmans en de heer Schreurs. Er zijn een hele hoop vragen niet beantwoord, van de VVD, maar ook van de heer Coenen, de heer Maassen, de heer Breugelmans, mevrouw Sanders en noem ze maar allemaal op. Ik hoop dat daar ook een beetje mee omgegaan wordt zoals we ermee om moeten gaan, zoals we afgesproken hebben. Ik begrijp dat u niet allemaal antwoorden kunt geven op wat we gevraagd hebben. U heeft ze in de breedste zin beantwoord en niet iedereen is tevreden, dat begrijp ik ook. Dus ik ben benieuwd wat daaruit komt. En als ze daar niet tevreden over zijn, dan hebben ze altijd het recht om een extra raadsvergadering aan te vragen, of een extra raadspunt toe te voegen. Dat moeten ze zelf weten, en dan zitten alle collegeleden erbij.
Ik dank mevrouw Smitsmans voor de antwoorden, en ook de heer Schreurs.